Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

16. Archiwum Ostapa Ortwina. Prace. „O liryce i wartościach lirycznych" (37).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська б-ка АН УРСР
відділ рукописів
№ Орт. 16/п 2

Ортвін Остап
(Ortwin Ostap)

„O liczce i wartościach liczebnych" – стаття.

39

10 с.

29 арк. + 8 арк.

10 см.

см. пол.

Автограф і машинопис без заголовків.

WIERSZE, PIOSNKI

anaBrusc

anaBolity
prestanoen

aumion, Perrenen
poesy
audibi opahrsya

anBylosa

i rozmyślającym

Przetworem chwili wybuchem wzruszenia jak najosobliwszych i jak najsubjektywniejszych jest poemat liryczny, jako dzieło sztuki nabiera jednak zarazem charakteru i wartości estetycznej przez to dopiero gdy zapomoc środków artystycznych zdoła wzbnieść się ponad zniknomości ~~[illegible]~~ i ~~[illegible]~~ i ponad doraźność jednostki gdy z potrzebnych, przygodnych i przypadkowych elementów ~~[illegible]~~ indywidualnego przeżycia wydoby ich wartości wieczyste, ~~[illegible]~~ i ogólnoludzkie. Kiedy w wiecznym materjale języka ~~[illegible]~~ utrwala go utrwala raz na zawsze i powtarzalnia uchwytnym zrozumiałym i ~~[illegible]~~ wzruszeniom czyniąc. Stąd właśnie wielki charakterystyczny liryki jest jej ~~[illegible]~~ chwiejna równowaga oscylująca pomiędzy sprzecznymi ~~[illegible]~~ subjektywizmem osobistego przeżycia a absolutną całkowicie od jednostki pochodzącą oderwaną objektywizacją jej stanów duchowych. W utworze czysto lirycznym ~~[illegible]~~ cechy ~~[illegible]~~ dla istoty jego zasadniczym, ~~[illegible]~~ znaczeniem i zasadą

Który zapewnia, Której estetyczne
i wybi on najsilniejszy jest właśnie ten
kontrast [illegible] bez
[illegible] objektywnie
[illegible] jakieś serce [illegible]
[illegible] subjektywnie mieli ver.
porównania [illegible] wibracje [illegible]
serca, a [illegible] stanu bezosobis.
tym, ponadosobistym objekty wzmaganu
[illegible] kontemplacyjne i aktywni
subjektywne [illegible] znajdują plasty.
czne (na zewnątrz) wielbienie [illegible]

Samo życie [illegible] [illegible]
[illegible] przeciw [illegible]
[illegible] w ramy [illegible]
[illegible] obraz jest [illegible] wydie
lenie [illegible] [illegible]
[illegible] momenty z [illegible] płynie
[illegible] potoku zjawisk w odbicie
kryształowej (fazy) i nudnie jej
obrzeżonego artystycznie [illegible]
[illegible] od [illegible]
[illegible] się od [illegible] dźwiękowych
wzruszeń na pewną odległość i spoj.
rzenia na nie z [illegible] historycznej
[illegible] perspektywy. [illegible]
Na tem właśnie opiera się akt
twórczy, liryczny kontemplacyjny [illegible]
[illegible] poeta [illegible] i went. Ryszard
[illegible] wtórnie

się jeszcze z poznaniem własnej
swej jaźni, zarazem ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ się ~~[illegible]~~ swobodnie ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ a ~~[illegible]~~ wyzwalając ~~[illegible]~~
od nich zapomoc projekcji ich do
wewnętrznego obrazu ni zelontopyre
staje się wyzwolonym ich podmiotem,
wybawia się z nich, jako i czyni
wszystkich nas obecnych jako wszelkich
ich, ~~w~~ którym ~~[illegible]~~ subjektywne swe stany za-
trzęsia. Utwór liryczny jest zatem
uprzedmiotowieniem ~~[illegible]~~
subjektywnych stanów poety nie tylko
dlatego, że w nim one wbaśnie się przed-
miotem dzieła artystycznego, ale że
istotą jego wewnętrznej formy jest też
wbaśnie przedmiotowy stosunek poety
do wbaśnych stanów, ta miara odległości
jaka względem nich zachowuje, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ stosunek
epika mogłaby analizować do tego
powiedzieć że jej wewnętrzną formą jest
znów pewien ~~[illegible]~~ subjektywizm, z pewnym
~~[illegible]~~ objektywne zdarzenia i sprawy
naświetla, ujmuje i w całokształt łączy,
stosunek do stopnia i miary

objektywizmu, stosownie do Rul-
dolfa, jakiegoś liryzmu wzglę-
dem swych osobistych, subjektywnych
wzruszeń zachowuje się tym też w
całej swej twórczości, ~~[illegible]~~ czy to w ponu-
rych ~~[illegible]~~ Dorożniać
(możlibyśmy rozmaite ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
liczymy i wcale ~~[illegible]~~ Brytyczu
przeprowadzić systematycznie klasyfika-
cję poezji liryczej. W Rudolfa zaś
zasadzie takiego podziału byłby nie ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Jakie ~~[illegible]~~ różne należy albo
wzruszeń stanowczy ~~[illegible]~~ mule
ryał twórczości lirycznej, ~~[illegible]~~ ale pewne
istotne element estetyczny na-
tury, na wewnętrzny ton i charakter u-
tworu stanowią ~~[illegible]~~ wyróżnia-
osobistość poety. Rozpatrywane z tego
punktu widzenia przestaje wchodzić
w grę jako przedmiot ~~[illegible]~~ sztuki
indywidualnych ~~[illegible]~~ przeżyć, do
zrozumienia pod wpływem ~~[illegible]~~
z tego się przypatrzeniu

typ lub owych przypadków życiowych w jakiej lub innej Rozjunktu-
rze leży a interesuje wyłącznie jako
[illegible] Rozbrzęd, [illegible] dość [illegible]
[illegible] jakiejś [illegible] intere-
suje on wyłącznie jako wyrabiał
pewnych stanów duszy [illegible] wyleczy
na [illegible] [illegible] [illegible] powiedz
[illegible] [illegible] [illegible]
ng, objektywnie, jakie im nadaje, Rozkre-
ślając je w ubiorze [illegible] [illegible] [illegible]
Tem się dzieje [illegible] [illegible] [illegible]
niewątpliwie od [illegible] wybuchu
czy gromadzi, że treść [illegible] odrywa się całko-
wicie od osoby autora i nabiera znaczenia
znaczenia [illegible] [illegible] [illegible] z nim
[illegible] moralnego. - ~~Rozbrzęd~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ Ubiór li-
ryczny przeto ma [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
punkt [illegible] w osobie autora,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

wartości i pięknu bynajmniej
nie zależy od tego czy i ile ~~[illegible]~~ mie
on ~~[illegible]~~ dzieje tabe jako do-
kument psychologiczny czy biogra-
ficzny. - Biografiza metod-
Badania dzieł literatury zawsze
pić dużo z trudem na całej
linii i nie przyjmia się mimo
wszelkich wysiłków [illegible]
wyłącznie do głębszego ich zrozumienia
przeważnie zaniedbywanie i nieuzy
~~[illegible]~~ przede od rzeczy istot
nych do błahych bronkuje
[illegible] dzieje z literatury
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
jonoi i pobieżne ~~[illegible]~~ dzieł
autorów których wadności biograf.
ne ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ przy
Bo nie są wymyślny ~~[illegible]~~ tabe
od tych, które i nie znamy
w najdobrzej myśl przyjęcia.
Przynajmniej do dramatu Hell.

pisarstwa nie zmieni się na [illegible],
czy ~~autor~~ ~~jest~~ ~~[illegible]~~ autorzy
jest przyjęte się tekstyrość, czy lordów
Bakonów lub hr. Stanleyów Derby.
Dyskrecja, jaka Rzym zawsze obe-
rzywa przynajmniej wyjątkowo
[illegible] zwłaszcza
[illegible] zwłaszcza
[illegible] intentur
[illegible] nie
[illegible] o nie do
[illegible] ani
[illegible] nie
[illegible] tu
[illegible] sauf
[illegible] Wnucha
na tle [illegible] polak umysłowo
[illegible] psychologicznie nastrój i
przy rozpatrywaniu wówczas i [illegible]
cele, z literatury i poezji [illegible]
[illegible] wiele
nego nie można każe poprzez
[illegible] do [illegible]
[illegible] wyłącznie
[illegible] o psych
ce jej autorów i Prześlić [illegible] [illegible]
[illegible] ich
[illegible] [illegible] realnych
figur na tle [illegible] społeczeństwa
[illegible] Robot
taka [illegible] smakoszów
[illegible] dosłownie
[illegible] i sposobność
[illegible] i [illegible]

do równoległej prawdziwej [illegible] z tym
kierunkiem [illegible] przeciwnej
czej pomija jednak i [illegible]
[illegible] zagadnienia
[illegible] pod samo
[illegible]
[illegible]
[illegible] zagadnienie [illegible]
[illegible] twórczej pracy [illegible]
[illegible] w którym równanie [illegible]
[illegible]
[illegible] twórców [illegible]
[illegible] z konkretnie zagadnienia
[illegible]
[illegible] charakteru [illegible]

Metodę psychologiczną tedy również
odczuwany mimo [illegible] pokusy jako
wyłom, gdyż [illegible] do celów których
nie sposób przykładem [illegible] na jaki
się przede wszystkim [illegible] charakter
tego samego [illegible] przeciw [illegible], nie
[illegible] zapomocą [illegible] i za jej pośred-
nictwem jakiejkolwiek poza [illegible]
[illegible] faktów i [illegible] życia realnego
[illegible] nawet gdyby życie psychiczne
autora. [illegible] trzeba [illegible]
celem samem w sobie, i w sobie mają

własny punkt ciężkości, sprzeciwiamy
li byśmy się ~~[illegible]~~ historii, zadaniu
i przeznaczeniu gdyby ~~[illegible]~~ autorów
poezji lirycznej ~~[illegible]~~ jako przedmiot
~~[illegible]~~ do objektywnej i rozpoznawczej
dla psychografii, nie zatraca godności
i ~~[illegible]~~ przedmiot ~~[illegible]~~ studjów ~~[illegible]~~
~~się~~ sam przez się godny z ~~[illegible]~~ swej własnej
życiowej i społecznej wartości nawet zajęcia
się nim, ~~[illegible]~~ bo nie od tego się zaczyna
~~[illegible]~~ przejawem indywidualnej
~~[illegible]~~ autora. Osobistość autora
~~i jego~~ poezji lirycznej i jego psychika
nie obchodzą nas ani bezpośrednio
ani pośrednio więcej, niż osobistość
artysty plastyka, gdy oglądamy ~~jego~~
obraz ~~lub~~ rzeźbę, lub psychika
kompozytora, gdy ~~[illegible]~~ jego
~~[illegible]~~ sonatę. - Jeden i drugi
mieści się cały, bez reszty w swem
dziele, ~~[illegible]~~ usuwa się
w cień i zostaje. Czytając lub
słuchając liryki nie jesteśmy

wśród
psychologami, zajmiemy się
Rozmaitością o ich autorze i na czym
~~[illegible]~~ nie przychodzi ~~[illegible]~~ zajmować
się osobiście. Prawdziwie przyjdź do
Im doskonały jest utwór, tem rozbal-
niej to sobie wyobrażamy. Odrzu-
całbym nawet jako grubą, że
~~[illegible]~~ Certystyczny i razem ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ gdy
przyjmy spotkaniu, że autor ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ zainteresowanie ~~[illegible]~~
swoją osobą i na swe osobiste prze-
cia, wyzuwając się na plan pierwszy
Nie płacze być wcale dużo Rozpy-
no. Świadczył Ale prosty i na-
turalny ~~[illegible]~~ stosunek do poezji
wyczarał i mądrzy. - Prawdziwie mar-
~~[illegible]~~ podkreślmy go z wzmo-
wnej. Słowem on Dzieła z zdrowem
poruszeniu estetycznem i wrodzonym
nam instynktem ponadczasowe
~~[illegible]~~ objektywnych [illegible]
~~[illegible]~~ strawna, ~~[illegible]~~ i w

Dla Polnie na jaw wydobyte stosunek
świat realny, wtrudzony, romantyczne. Rozwój
Polski jest bliższy i trwający poza autorem
z jego osobą, objektywnie. Stany
wypadkowe współczesne, stany przypadkowe, które
zapewne nie należą, są wypadkowe
współne i nieraje, mają autor
możność ich kolektywnie przeżyć i
a im służyć ich rozumiemy charakter
dzieła tem autor cenniejszy, tem objektywne i
szerne Poezja ma romans.
~~Zapewne [illegible] jest [illegible]~~
~~[illegible] jest~~ Tylko jenne ostatni wolno
romanty, czego na świat spojrzeniu mogą
punkt ciężkości zainteresowania swego
dla poezji umieszczać w wnętrzu autora,
~~[illegible]~~ Dadzie
~~[illegible]~~ życie ~~[illegible]~~ samo
przez się ~~[illegible]~~ Dadzie
~~[illegible]~~ a Dadzie

my, swoje zamiary w tej pracy tylko środki gromadzili i dokumenty porządkowali w tej pracy. Z nowoczesnego punktu widzenia materiał ten aspołeczny, poza światową i verdiejową sfery życia i działalności, w której prawdziwa wartość utworu, jego znaczenie i siła moralna polegała na czynie, na tem, co faktycznie dokonał, co w tej krwiodawczej walce współczesnych stoczył i co w trudach pracy wzlotu i upadku przekazuje. Być może zarzucą mu, że jednostkę lubił, że pomimo tem i ponad tem idee, jakie tym i nieodzowne cel poszukiwań [illegible] Zarzuć to zagadnienie [illegible] wysłuchawszy nieli się wszelkie dowiedzenia [illegible] Dla nas ważne i miarodajne jest to tylko co zostało stworzone i pozostawione, realny dorobek literacki, zatem Roman Bretle dzieło poezji, wartości i objektywnie w niem zredagowane. Wobec tego sprawy zwrotny przetomy i perypetje życiowe autora obchodzą nas o tyle tylko, o ile znalazły wyraz w jego utworach poetyckich i dlatego tylko

że stanowi jej element składowy oba-
dnie, nie zaś ze względu na osobistość
autora. Czemu on jest ważny był poza sa- 8
twórczością literacką jako obrońca i obywa-
tel, człowiek wybitnie narodowy, Mazur star-
szy czy młodszy, czego doświadczył i przeżył
niepotrzebnie stanowi dla wielkości dzieła
rzecz dla nas mniej istotną, zgoła
obojętną. ~~Ale~~ Zaciekawić może je-
dynie fakt, że wiersze te, jeśli ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ przyjęli autorzy ~~[illegible]~~
utwory ~~nie wyróżniał~~ jego do
głębszego doboru i ~~[illegible]~~ poetyckie
walory nie przechowały się.
Nie chodzi mam tu o wszystko formalne
wartości, oceniane z obiektywnego i estety-
cznego wybrania punktu widzenia. ~~Sta-~~
~~[illegible]~~ jakie ~~[illegible]~~ które zapewne wyznaczyły, nie
należy mieszać ze stanowiskiem
wyznawcy, odczuwającego, dla niego, zakreślo-
ny przez twórcę artystycznej ~~granicy~~ obszaru
i ciągle granice. Zwracały bowiem
~~[illegible]~~ przeciwne za ten ~~[illegible]~~ Roman-
~~[illegible]~~ dla ~~[illegible]~~ poezji zwarty, aby
~~[illegible]~~ ograniczał on
możliwie jak najszerszy zakres
~~[illegible]~~ ~~życia~~ i przysuwała
bytu wchłaniała

z siebie wszechstronnie siebie pełnię
zagadnień, stosunków, zarysów i postaci
indywidualnej, ponadindywidualnej
i zbiorowej wydobywa. Pod jednym
atoli warunkiem, że surowy materiał
realnych, empirycznych faktów wyrwanych przez
który ona ~~[illegible]~~ z polowy poetyckiej
z mnogich wypadków, z elementów biograficznych
i wypadków je z przygodności, bezbrzeżnych
tych pierwiastków, i ~~[illegible]~~ przeto
poddawszy nawet na wyjmy objektywnych, ~~[illegible]~~ zrozumiałych
dla ~~[illegible]~~ wszystkich i ~~[illegible]~~ dla ~~[illegible]~~
i ~~[illegible]~~ dla wszystkich
i dodatkowo wyjaśnionym przeanalizuje
jakby z obcego ciała gleby języka
symbolów.
Mimo ~~[illegible]~~ stosunek Rodzicielski i ~~[illegible]~~
subjektywności przeja forma
pierwotnych zarzutów i abstrakcji
Nawet wtedy, gdy ~~[illegible]~~ wyrwać się z siebie
bezpośrednio i pośrednio, a tenta poet
abstrahuje on od wszystkich i poszczególnych
i autobiograficznych momentów przytłaczających
Które ~~[illegible]~~ przeżycie stan on
je drobne, lekkie ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ pod względem

czasu, miejsca i towarzyszenia oko-
liczności przypadkowych. Bo każdego prze-
życia [illegible] lokalne miejsca i [illegible]
[illegible] podkreśla natomiast [illegible]
dalsza i [illegible] [illegible]
[illegible] te wszystkie problemy
pierwiastki rozbrzmiewają, jakie tkwią
w moim [illegible] od [illegible]
przypadkowych konstelacji pewnej [illegible]
życiowej. Stąd przeżycie nabiera
tym więcej wartości poetyckiej, im
bardziej traci [illegible] swój cha-
rakter autobiograficzny i [illegible] a
nabiera znaczenia [illegible]
ogólnego [illegible] duchowej, pewne-
typu przeżywania czucia i myślenia
pewnej powszechnej normy [illegible]
[illegible]
[illegible] w [illegible] z nas z wewnątrz
Konieczny skrystalizować się ma
obiekty [illegible] w [illegible] stan duszy.
zespół elementów, składających
się na [illegible], który wierna [illegible]
jak [illegible] ich [illegible]
i znaczenie zdania myśli i obra-
zy, rytmy i rymy [illegible]

więcej w nim [illegible] że
~~[illegible]~~ [illegible] by gatunkowego
pewnego [illegible]
które ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~
od siebie porównania i wrażeniowego
ustosunkowania pewne [illegible]
stany ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
odpowiednie duchowych i fizycznych
się napięcia które [illegible]
i kultura [illegible] odpowiednie re-
akcje, dla których [illegible] oznaczenie
jemu [illegible] władne. Reakcje
te są wprawdzie [illegible]
mię [illegible] subjektywnie [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] i [illegible]
[illegible] rekonstruujemy w sobie
[illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ stany
[illegible] w nim subjekt
[illegible] ~~[illegible]~~ zapasu
własnego życia i duchowego [illegible]
[illegible] się nie tak jak [illegible]
[illegible] sami [illegible] zachwyca
[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
że [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ te [illegible] subje
~~[illegible]~~ pozwala [illegible]
nas i [illegible] nam

niezależnie [illegible] obiegów
się z [illegible]
pod wpływem [illegible]
[illegible] wiersza, [illegible]
promieniowania składających się ele-
mentów wiersza, z których każdy
taki a nie inny jest [illegible]
w nas wywołuje [illegible]
[illegible], objawy któż z nas
jakimi jednym słowem (jest w liryce) zgodnie
z pierwotną jej istotą, [illegible]
wiek zatem, aby samo wszystko w [illegible]
[illegible] życie [illegible] w [illegible] li-
ryce wieczna, zdajemy sobie sprawę
doskonale z prawdy, że [illegible]
nie miał w tych [illegible]
nego i przypadkowego nic z [illegible]
własnych autobiograficznych
zdań, przeżytych i że w tym
się wewnętrzne przeżycie odby-
wa ono na mocy praw tkwiących
w objektywnej konstrukcji danego wier-
sza lirycznego.

Liryka nigdy nie odkrywa i odtworzyć
nie może [illegible] całego
splotu wszystkich zewnętrznych i wewnętrz-
nych momentów, zbiegających się w jednym
przeżyciu. Byłoby to sprzeczne z
istotą lirycznej konstrukcji, [illegible]
[illegible], która [illegible]

mają samą treścią najczęściej
przedstawionej dekoracji przeżycia.
Nieczarodziejnymi natomiast i żadne skła-
te drugim środkami jej działania się nie
poruszenia, aluzje [illegible]
[illegible] i [illegible] nie-
dopowiedzenia, domyślniki, [illegible]
słowne i symbole, cały ten aparat skró-
tów, którymi posługuje się poeta, aby [illegible]
[illegible] tajemnicy [illegible],
wtajemniczające nas w [illegible]
[illegible] niewiadomo czy [illegible]
[illegible] je między wierszami, czy też
[illegible] rzadziej [illegible] uchyla
rąbka tajemnicy.
To też i osobowość, która się w
twórczości lirycznej się wypowiada,
nie jest dla nas tym najmniej realną
osobistością autora, o którym moglibyśmy
nie tylko [illegible] jemu wiadomo
poza jego dziełem [illegible] pochodzące.
W liryce, w której jesteśmy pod bez-
pośrednim władaniem afektu [illegible]
[illegible] nie [illegible]
stawiamy się wcale nad [illegible]
[illegible] stanów, z niego wyrażonych,
Odczuwamy je zawsze jako własne,
[illegible] je
jako [illegible] idealny,
[illegible]

[illegible] jak i tło przedstawień i znaczenia
Konkretnych stanów, które [illegible]
nurtu, którym algebraicznej abstrakcji
[illegible] formie liryka konstruuje. Tym
to jest punkty widzenia z którym w 11
danej chwili znowu do czynienia i który
wyobraźni naszej [illegible] punkt wyjścia
i nie do [illegible] rekonkretyzacji
nurtu.

7

Przez [illegible] przyczynę rekonkretyzacji
nurtu jest właśnie [illegible] kontemplacyjny
i jaki [illegible] autor liryczny nas wprowadza
kontemplacja tu jest [illegible] przede
wyobraźnią i przeciwstawia się subjektywnym
[illegible] zwrotom subjektywnych odruchów
w sferze wyobraźni emocjonalnej, których
w sferze wyobraźni emocjonalnej zdarza
się [illegible] dominujący.

Mylny jest pogląd, jakoby
tanie liryki polegało na wyborze
nurtu wybranie tylko [illegible] nurtu
wego odruchu, zwraca się do [illegible]
[illegible] Nastrojów. Która
liryka tak pojmuje, zwraca się [illegible]
jej działania do granic [illegible]
[illegible] i wobec jakiego tylko
jej czynności. Liryka zwraca się [illegible]
do całego człowieka, do całej [illegible]
[illegible] autor jego [illegible]
[illegible] do odrzucenia
do jego życia zmysłowego, jak [illegible]

sfery
wej i mimowolnej. Im wszech-
stronniej to, im szerszy zakres tej
życia ogarnia tem jest ważniejsza i na
tem wyższym staje poziomie. [illegible]

Zarówno postawa autora jak i
czytelnika wobec [illegible] wzruszenie
muszą się tylko rodzić [illegible] z [illegible]
cięgu [illegible] drogi, wyjęcie [illegible]
[illegible] materyału
[illegible] do konstrukcyi lirycznej.
[illegible] Stanem lirycznym [illegible] jest
odpowiednie [illegible] wzruszenie
subjektywnych [illegible]
[illegible] kontemplacyi. [illegible]
[illegible] ekspresja [illegible]
[illegible] momentalny
[illegible] chwili [illegible]
[illegible] subjektywne
[illegible] duchowe i [illegible]
[illegible] immanentne [illegible]
[illegible] transponowane [illegible]
[illegible] oplecionych [illegible]
[illegible] platońskiej idei, jakby
[illegible] starej [illegible]
[illegible] spekulacyj [illegible]
[illegible]
[illegible] jako [illegible]
[illegible]

Pierwotny surowy materjał doznań i przeżyć [illegible] których część mogła mieć w danej 12

chwili taką lub inną momentalnie osobistą wartość w życiu autora, przetapia się [illegible] w tyglu twórczości poetyckiej na [illegible] o- [illegible] objektywnej ponad momentalnej [illegible] od stosunków osobistych i [illegible] niezależnej wartości. Jak [illegible]

[illegible]

Właściwa istota i rola liryki uwydatnia się właśnie w tym jej [illegible] zwolenym [illegible] Pierwotny surowy materjał przeżyć, których część mogła mieć w życiu autora taką lub inną w danej chwili wartość osobistą przetwarza się w [illegible] tyglu [illegible]

kompleksy o walory [illegible]
ze wszystkie ~~[illegible]~~ obję-
bezwzględne [illegible]
ściwie od ~~[illegible]~~ bolesnych
znienawidzonych warunków myśli mięsa
ciało. [illegible] kompleksy o walorach obję-
[illegible] twórczych [illegible]
kaz w kontakt ar[illegible] sfery [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] żyją one [illegible] życiem [illegible] własnym
odrębnem, twory bezimienne [illegible]
jako emanacje i subjekt ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] jedności ale jako wy-
[illegible] analogicznych stano-
[illegible] po wne czasy
I na tem polu ponadczasowe repre-
zentatywne (światłe ~~[illegible]~~)
[illegible] liryczny ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ że zaporowy zespołu ele-
mentów ~~[illegible]~~ [illegible] jednolity
konstrukcyjnie [illegible] całość wywodzące
on ~~[illegible]~~ [illegible] każdym [illegible]
na [illegible] z [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~
lirycznej kontemplacji ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Totalnem [illegible] swe ~~[illegible]~~
ma przeto liryka nie ~~[illegible]~~ przeto
że [illegible] do [illegible] się jego
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ osobistych [illegible]
[illegible] i refleksyj, ani dlatego że wypowie-
[illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ jego
[illegible] nas w ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ kontakt z nią i [illegible]

ścigamy jego cieny i pozwala nam je
do [illegible] szybciej [illegible] poznać i
określić. ~~Wszystko to [illegible]~~ wszystko to jest
~~[illegible]~~
godne jest [illegible] czystości ludzkiego poznania
~~punktu~~ widzenia osobiste odbicie [illegible]
ciekawości intellektualnej [illegible] i potrze-
by duszy do przystosowania się [illegible]
tak samo szczerze jak to się ma z wal-
kami przejawami psychiki ludzkiej bez
względu na to w jakiem polu [illegible]
~~[illegible]~~ 19 [illegible] i ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ i czy chodzi wyłącznie o poezję
i lirykę czy o politykę, sztukę, filo-
zofię [illegible] i [illegible].
W liryce interesuje nas [illegible] przecie
wszystkiem to, co jest [illegible] istotnie
[illegible] liryce [illegible] naszej [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ właśnie. Liryczność [illegible]
[illegible] jest to że Z ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
przyczynach, lotnych i przelotnych po-
[illegible], jakie stają się [illegible]
[illegible] w obiegu żywej [illegible]
~~[illegible]~~ mowy [illegible]
na [illegible] i [illegible]

walczą
Rozkładają rozwija i ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ petyfikuje w nieprzemaitych
obrazach i ~~[illegible]~~
zestawieniu formy ~~[illegible]~~ Rodzaju
~~[illegible]~~ wyczarowania ~~[illegible]~~
widzą ~~[illegible]~~ przyoblekania
Rozkomplaujący akt ~~[illegible]~~ 25
~~[illegible]~~ Rita ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ słowa jako ~~[illegible]~~
Il. wzaru.

Rozbiór i doskonale ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ wyraz ekspresja wymaga
wewnętrznych sług ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
i wyobraźnia ~~[illegible]~~ Bożu
jeszcze ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
Bóg ~~[illegible]~~ je podniesie nad
Człowieka do wyrażania najdelikatniejszych
najwrażliwszych ~~[illegible]~~ przeżyć.
Dysproporcja ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
niedrożne lub ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
jego ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ do ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
wydobywa je na światło dzienne
i dopomaga im do jasnego ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ się i ~~[illegible]~~. Pośrednio
wpływa przez ~~[illegible]~~ Rzeźbiarza
~~[illegible]~~ i ~~[illegible]~~ Rzeźbiarzy
~~[illegible]~~, pędzla i ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Rzecz a sztuka wreszcie jako
czynniki organizacyjny. Dzieło i spe-
cyficzne [wymierzone] w składnikach jego ważny-
sob. [illegible] wyrażające się w gnie-
niu i wobrazie [illegible] skupia
[illegible] wyrażające [illegible] kompleksy
o [illegible] amplitudach
[illegible]
[illegible] nadaje [illegible]
wyłonić [illegible] pod względem
ogólnej [illegible] zabarwieniu po
[illegible] składni [illegible] i stylu.
wytwór charakterystyczny dla [illegible]
typu [illegible] ustroju [illegible]
[illegible] analogicznie [illegible]
[illegible] wyrazie reprezentatywnej
i [illegible] życia.
Zależy [illegible] stopnia [illegible]
[illegible] lirykę [illegible]
i [illegible] skali [illegible]
i zakresu zainteresowań [illegible]
w jakiej mierze autor [illegible] zawłaszcza
[illegible] i [illegible] wszystkich
[illegible] zasobami form [illegible]
[illegible] środków wyrazu przekazanych
w [illegible] nowe i w twórczej literackiej
[illegible] posługując się [illegible]
[illegible] przekształcając je i
[illegible] indywidualnie [illegible] osobiste
swoje przeżycia twórcze i [illegible]

~~trzecie ponadindywidualne formy~~

od reprezentatywne formy o objektywnej, ponadindywidualnej wartości. — Im ~~głębsza~~ jest jego indywidualność, im ~~prawdziwiej~~ napięta z niej, ~~tworzy~~ wola artystyczna formy, im rozleglejszy zasięg ~~[illegible]~~ świata i zdobędzie [illegible] tem bardziej reprezentatywny charakter ma jego ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

sposób w jaki poeta stwarza zasadniczo ponad indywidualny objektywizacji ~~[illegible]~~ ~~zgoła swoistej formy~~ [illegible] [illegible]

środków i sposobów, wyrażony styl składa się na zgoła ~~[illegible]~~ i jemu tylko właściwy styl. —

Styl jest ~~[illegible]~~ podległy wewnętrznym prawom osobowości twórczej i podlega przyrodzonym normom, od których uchylić się nie może żadna. ~~[illegible]~~ jest jakby układem ~~[illegible]~~ wedle którego [illegible] osobowości kształtować się mogą twory jego ~~[illegible]~~. Wyrasta ~~on~~ [illegible] z samej ~~[illegible]~~

istota z samego. Wiemy jestem
ruchowej, i ich koreniami w jej
porze psychofizjologicznej.
Nie osobiste przeżycia zatem, które
nas zwarty, prąd zdarzeń przy-
nosi ani subjektywne wzruszenia,
jakie na skutek tych prze-
dmiotów, co pozo zjawiskami
inny wydarzenia i wydarzenia pewną
indywidualność poetyk. Są to zawsze
wszystko bezbarwne i nieistotne i nie
Rozumowe idee, stany
i przeżycia, które się tak
wzajemnie wyprzedzają, mieszają
wzajemnie. Właściwe
istoty, nowe wzruszenia, które
przejawiają się w czynie
i tem, co zwiera i przez
dezja jest [illegible] ludzkiej jedynie
[illegible] zjawiska
zawsze wzrastania istoty i ich
przejawem wewnętrznego
stosunku wzruszeń i woli
organizowania miarą życia (mo-
no [illegible] trwałe, które
[illegible] o konstrukcji
[illegible] monumentalny
[illegible]

I w [illegible] dzisiejszej poezji sięg[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] i wyjścia poza obrębem
swej [illegible] indywidualności ślad jej
w objektywnym tworze zjawi[illegible]
[illegible]
tym jednak [illegible]
jako kontemplacyjnych stanów
[illegible] zaś [illegible] wewnętrzne [illegible] do ba
niwego [illegible]
w [illegible] Zapomni projekcyj kontem-
placyjnych stanów swej duszy na
zewnątrz [illegible] języka [illegible]. Język
jest tu tylko [illegible] materjałem
[illegible] narzędziem [illegible]
na [illegible] którego [illegible] i z którego [illegible]
[illegible] języka, organizuje
się i wykuwa własne sobie formy
[illegible] dla [illegible] kompleksu [illegible]
wewnętrznych przeżyć, które do-
magają się ich realizacji.
[illegible] indywidualny i zgoda [illegible]

my, ~~w którego autor odnajdujemy~~
~~stosunek stosunek~~ w jakim odbiera
nie w Rosie, autor ~~elementy~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ forma ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ wy
siebie się układają, jak w jego utwo
rach jak i w całokształcie jego wy
~~[illegible]~~ konsekwentnie
~~[illegible]~~ do wyposażenia
~~[illegible]~~ — wyznacza
wszystkie mu charakterystyczny
styl i wyróżniający od innych jako ze
spójności, o wbrew pozorze, przy
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
Artyste wtajemniczeń stale nie
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ i przypadkowem
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Dobru sobie
przyrzeczonem prawie poezji. Wynika
ona z całego układu jego natury
~~[illegible]~~ i ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
przyrodzeniu ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
tkwi w samym jej ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ i
kształtuje ~~[illegible]~~ sobie i odbrzmi z
wewnętrznych, objektywnych Roman
nosi jako wrodzone sobie Poezji
Kategorje poetyckie widzenia świata
i ich życiu, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Ta
wyróżnialność poezji, która jego
Hoffmann objektywizuje się zatem
w stylu = odrębne wrażenia

~~[illegible]~~ sformułowań ~~[illegible]~~ i
scharakteryzować — znaczy [illegible]
w jednym ~~[illegible]~~ [illegible]
wzoleźć poety i znalazł który
w ~~[illegible]~~ sformułowania należytego
ocenienia jego odkrycia.
Wszystkie inne w poezji ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ przyczyny ~~[illegible]~~ motywy elementy
~~[illegible]~~ są sposób wtórny i pochodny.

~~[illegible]~~

Pierwotnym
podstawowym ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] styl
i ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ tak, że ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] natura i
wyjątkowo ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ w sobie [illegible]
[illegible] przez [illegible] ~~[illegible]~~ i
~~[illegible]~~

~~nadal~~ że zaufanie jako zabiegi poważne
wartości poetyckie wielki wpływ
jego Rafe odpowiednie,
Ale poeta nie tworzy z niczego i
nie bierze z pustki. W środowisku
w którem się rodzi ~~[illegible]~~ kształci
~~[illegible]~~ i wytworzyć ~~[illegible]~~ on już
pewne ~~[illegible]~~ tradycje jego
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ wytworzenia poezji
Które z pokolenia na
pokolenie ~~[illegible]~~ tradycje
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ W strukturze swej ~~[illegible]~~ i ~~[illegible]~~
z natury rzeczy narzędzi ~~[illegible]~~
do tych ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ pokolenia ~~[illegible]~~ Jorn i
środki organu, które ~~[illegible]~~
na ~~[illegible]~~ wyrażenie mu
udostępnia ~~[illegible]~~ jego ~~[illegible]~~ w
żywej mowie potrafi jak i w utwo
rach literackich ~~[illegible]~~ obrazu. Z, dru
gie strony, z całą ~~[illegible]~~ mądrością
nikt bowiem go nie tylko współczesny
uczyć, ale przekonać ~~[illegible]~~ lepiej
z ~~[illegible]~~ atmosfery suchego i ~~[illegible]~~
czyje, ale przekonywać
jako współczesny ~~[illegible]~~ zadanie
artystyczne, aby tym ~~[illegible]~~

wierzeniom i przekonaniom
Jest wyraz ich, z którymi [illegible] są
formułą wyrażającą poetycką [illegible]
charakterem i stylem epoki.
~~Jak [illegible] [illegible] jakie [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ poeta liryczny w ~~[illegible]~~
~~[illegible] tej dziedzinie typ [illegible]~~
~~się [illegible] w tej dziedzinie [illegible]~~
~~czynności w której działał twórczo jest po-~~
~~wołany~~ Do zrozumienia ~~Z [illegible]~~
~~poet.~~ lirycznej, ~~jak [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] twórczo w pewnym~~
~~[illegible] jest [illegible]~~
~~nie [illegible] w której działał~~
~~[illegible]~~
~~[illegible] i [illegible]~~
~~[illegible] w tej dziedzinie [illegible]~~
~~[illegible] działał [illegible]~~
~~się [illegible] poznanych form, [illegible]~~
~~[illegible]~~

Ustrój języka, jego środki i zasoby
formy i konstrukcje, jakie w żywej
mowie się rozwinęły, związki
i stosunki zachodzące między
jej składnikami, walory rytmi-
czne i dźwiękowe jakie w twór-
czości wypracowała, tworzą tę obiektyw-
ną, ponadindywidualną, społeczną,

sfery wszechświata, która jest za
rzeczą materyałem i podstawą wszy-
stkich działalności poety. Jak w Raisy dzieci-
nie wszechświat tak i tu ~~[illegible]~~ twórczy
wynikom czytania i nadudzie
nia materyału stawia pewien
opór przy Raysy ~~[illegible]~~ i nie
z wdzięczności jest i z wdzięczności
nowy ale i z ~~[illegible]~~ automatyzmu
z jaki utrzymuje się pisarz. Wszystkie
poetyckie dokładne Gorzy i Rozkoszy
Opór ten poeta musi pokonać, jeśli
materyałem forysz ma tak zawsze
nie działać ~~[illegible]~~ i nie ~~[illegible]~~ przyczyni
ne działania poetyckie, aby ktoś
zorazi zobaczył. W takiej mierze
~~[illegible]~~ jest ~~[illegible]~~ to
~~[illegible]~~ zagadnienie rozwiązy
ci kreuje jego punktu poetycznego
zrazu jego i nowy działalności art
stycznej. Aby cel swój osiągnąć, musi
stare formy ~~[illegible]~~ nowe wiązać,
~~[illegible]~~ formy obrazów i przedstawień
burzyć i reorganizować. W rezultacie
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
zawsze wyprzedzą ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
ustalają, tak jak w ~~[illegible]~~
swym zostaje, a odrębnym wyma

Gauci jego własnej, nowy Ton
wprowadzony indywidualizmu
stanowi równorzędny
między wszystkim a się Kon-
struktywny i dyscyplinarny
nie się wyróżniają. Indywidual-
ne wobec wszystkich obiektywnie
objętowuje się w sposób
utrzymały wszystkim i czyta jako
nowe środki wyrazu i nowe formy
wyborowania. Ich więzy się dyn-
hizatorzy i konstrukcyjny poet
rozporządzeniu celu i wielkiego
Kolegyta wedrzeloną ogarnięcie
ten silnej i kupiecki ~~[illegible]~~ w sobie
wymyśleć w sobie pewne rzeczy
we pewnego przeczaja się w
nastrój. Czyta poetycki jego w
~~wszystkiego jako [illegible]~~
~~pisarz ten [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] i [illegible]~~
~~[illegible] jego, a indywidual-~~
~~na [illegible] style~~ po wpływem
zajęcia nowej postawy wyłącz-
pewnych [illegible] i ich bardzo
ta różnie wartości i ruchliwe zepre
zentowane jego wzrosła a
indywidualne odrębne style
~~[illegible]~~ nowy peryody

Dla [illegible] podobieństwa
Krasopisarstwa jego opart ale
co [illegible] zwłaszcza [illegible]
znamienitym w arenie naszem
[illegible] przyjęcie
Stowarzyszenia i [illegible] [illegible] po wne
szy. –

Ś. słyszeli dobrzeno

Z

W [illegible] liryce polskiej [illegible] przed
[illegible] ukrzyżowanego [illegible]
pisywanie [illegible] stanowi
wybitne się [illegible] Leopold
Staff. Ze wyjątkiem [illegible] wybitny
[illegible] zdolność [illegible] i zna
czenie dla jego pokolenia repre
zentatywne. Jedno z nich [illegible]
do głębi [illegible] się [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] i stan
[illegible] [illegible] [illegible]
z ogólnych [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible] w
[illegible]
[illegible]
[illegible] wieku [illegible]
[illegible] Świat literacki
[illegible] w dzisiejszej atmosferze
[illegible]
[illegible] charakterze [illegible]
[illegible] Kontrakt [illegible]
[illegible] Staff narodowy [illegible]
[illegible] na [illegible]
[illegible] wyleczyć [illegible]
[illegible] atmosfery [illegible]
[illegible] pod [illegible]
[illegible] charakter? [illegible] może
[illegible] pisarzy, [illegible] na przeszkody
[illegible] frank literatury [illegible]
[illegible] stolicie, jak i [illegible]

Rozstrój tzw. dzisiaj jakie przejawiły się zarówno w niektórych [illegible] u wielkich przedstawicieli tej grupy, która nazywa się „Młoda Polska". Rozbicie życia osobistego i rozbicie pod wpływem [illegible] tej Polski.

Rozbiór elementów epickich i lirycznych poezji Staffa, rozbiór jej elementów [illegible] Rozbiór [illegible] tej [illegible] tej [illegible] i charakter [illegible] indywidualne jej [illegible]

Rozbiór poezji Staffa w jej całości. Rozbiór [illegible] i jej [illegible] lirycznych, przede [illegible] i charakterystyka tej emocji [illegible] i [illegible] Zarazem [illegible] rozwojem indywidualnie [illegible] ogólne [illegible] rozwojem [illegible] [illegible]

nadać zrazu wszelkie ~~obiekt~~ ~~i uporządkowany~~ objektywne a swemu ~~[illegible]~~ indywidualne mu stosunkowi do przedmiotów swej poezji i stanu [illegible] typy charakterów (i typy postaci) postaci! „Staffiana" —

— ℒ —

Gdzieś około Trzech Króli zimą 1901 r. pojawił się ~~pierwszy~~ ~~tom poezji~~ pod zbiorowym tytułem „Sny o potędze" pierwszy tom poezji młodego Staffa, młodego wówczas zaledwo dwudziestoletniego (ur. 1878) lwowskiego autora, ~~[illegible]~~ którego nazwisko znane było dotąd wprawdzie tylko nielicznym gronu najbliższemu przyjaciół ~~[illegible]~~ z kółek ~~literackich~~ lwowskiej młodzieży uniwersyteckiej, ale było dziś wśród nich znane i przyjęte!

mawiano je z dumą i nadzieją
jako nazwisko ~~przedstawiciela no~~
~~wego kierunku poezji~~ alfa nowego
kierunku poezji o niepospolitym
zdolności dowcipu. I z utworów
w tomie zamieszczonych najpiękniej
nie brzęczy pir przecież z rąk do
rąk w odpisach i wyjątkach krążył
stosunkowo entuzjastycznie przyjęte
i deklamowane. W druku pojawiło
się z nil przedtem niewiele i to
tylko po czasopismach. Zawierała
gdyż były to ~~prace~~ czasy w Polsce
~~nie tak łatwo jak obecnie~~ wtedy
nowych i nieznanych autorów ~~nie~~
~~łatwo jak obecnie nie mogły~~
~~się drukować~~ na łamy tygodników
~~zbiorowych~~ ~~zbiorowych~~ tylko dla wzięć
nych i oficjalnych przedstawicieli
literatury. ~~Wiersze jego~~ ~~krótko~~
Referent działu literackiego
urzędowy po redakcji reprezentu
valby kip Orzeszkowej z ~~oso~~ ~~bardzo~~
~~słabo orientujący się w literaturze~~
i polityczny samorzutnego ich
~~w~~ Rytmicznych i zakończeń
w konwencjonalnym szablonie i bardzo
słabo orientujący się w zakresie
Rzyterjał oceny literackiej.

Dość powiedzieć, że nawet Hymne
i [illegible] dzwone z życia
Księżnie Hymne z [illegible]
[illegible] Veliuto [illegible]
młodzi i w tym [illegible]
nie zaryto [illegible]
z nadesłanych nad za rzeki
Przybyszewskiego. Wyszedłszy (1899)
ukłon Staffa a [illegible] i jeden z poematów
zaledwie po drugim kroku
stanie do najpiękniejszy od
radości od rzeki osadzo pro-
tej Rydzolnie z góry i po [illegible]
nie umiejętnie [illegible] dosyć
w Kompozycji [illegible] a zaczęto
[illegible] Staffa
[illegible] wdzięcznie od porządku
[illegible].

Trudności jakie miał do prze-
mawia młody poeta [illegible]
droga do publicznego występu
miały w sobie jednak [illegible]
[illegible] Kmicicy go [illegible]
[illegible] przy nad [illegible] i
nad Morzem [illegible]
[illegible] i [illegible] Dzwoniły [illegible]
[illegible] nie pozwalały mu
[illegible] nad [illegible] ambicji

w Galicyi ~~tamtejszy~~ effekt
na zewnątrz był najmniejszy
Sporu nie przeniósł do prasy
rozpraszał się w wewnętrznej
~~i [illegible]~~ [illegible] literackie [illegible]
[illegible] na raz i zaraz [illegible]
Pozostawał mu [illegible] czas
do zdecydowania się w sobie i
skupienia na wewnątrz do celowej
[illegible] ~~[illegible]~~ do powtórnego
przerabiania i systematycznego wylęg-
rania pod [illegible] koniecznych.
Lwów ~~[illegible]~~ [illegible] i [illegible]
[illegible] wrażliwej, mniej [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
pracy [illegible] i [illegible] [illegible]
i środkami ~~[illegible]~~ Rusin [illegible]
praktycznych [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ studyów nad zagadnieniem
[illegible] estetyki literackiej opartych
z całą świadomością o ~~[illegible]~~ prób
i zdobycze nowej techniki wersy-
fikacyjnej ~~[illegible]~~ o ~~[illegible]~~
ogólnoeuropejskie wzory literackie
go modernizmu.
Wiele zasadniczych wspomnień
Staff nie należał do Bladowskiej
grupy polskiego modernizmu, nie
nie [illegible] się bezpośrednio.
[illegible] do [illegible] [illegible]

tym lokalnym życie odmętem
z [illegible] burzliwej, chaotycznej
i płytkiej fermentacji umysłów [illegible]
[illegible] który [illegible]
[illegible] na tle literackiego [illegible]
rozlewiskowa młode pióra we wszystkich
kierunkach i rzucać je na pastwę
żywiołowo wzmagającej bezkrytycznej
samowoli. Albowiem [illegible] poprzez cały
dzisiejszy [illegible] staff [illegible]
w [illegible] dojrzewania
środowisku ludzkim zależna od
zmiennym nastroju [illegible]
i [illegible] poszczególnie prawdziwie in-
telektualnej i od poszczególnej
[illegible] etycznej kultury [illegible]
i na [illegible] klimat
duchowy [illegible] [illegible] stopu
wytwarzając [illegible] kultury [illegible]
która się przejawia na wielu [illegible]
polach [illegible] w typach [illegible]
golnego rozwoju stopni. — Niezawod-
nie, gdy na wypływ ten składają
się jakieś specjalne warunki
[illegible] życia [illegible] te jej
życia [illegible] w nowoczesnym jej
układzie czy [illegible] co naprawdę
podobnej [illegible] przejawy
[illegible] jeszcze stara przeszłość
[illegible] tradycja ludzka [illegible]
[illegible] tak [illegible]

Erotyki

I. Miłość. — Pieśni o drzewie

II. Bladej dziewczynie. — W przedsionku. — Wir. — Miłości (Pieśni należą). — Porabunki. — Oy

III. Czar. — Ptaki miłości wojny. — Przyjście. — Tęsknota. — Skrzydła rycerza. — Wróżka. — Liści. — Echo. — Strofa. — Trzy sonety. — Dywan miłości. — Zaklęcia. — Pieśń pierwszy tobie i niech ci Rozkwitł rzeczy, które niemu. — Maj. — Na jedną róże

IV. Przewrotnie (Zielony Rzeźwiony... usty ty Karbów... Czara. Gdy zbrzymy się znowu. Twój cichy gaj laurowy. Znamienna. Przyjaciółka. Villa samotna. Na ruinie Wiosna) Miłości w poszczególnych. Scherzo. — Pobłoule (Korona. Twe złote włosy) Posesja. — Radość i smutek poezji i chuti. —

Stoi z zaufany.
Candida super mi sem. —
Dziewice Drzewy.
Poeta w sadzie. —
Wiatr zawiesie ci
Jak to być może. —
Zaprzeczenie.
Milczę

Dobranoc. — Kwiatom w ozdobie.
Usta twe blade. — Radość zatruta
Zmiana. — Miłość skrzydlata. —
W moim sercu. — Daleka mi
Twoje miłości. — Spotkanie
Po latach. —
Chwila. —
Pokusa
Ty młoda i ja młody.
Kto miłości zna.

V. Trwoga miłości.
Piosenki miłosne.
Wezwanie. — Zdrada. — Fletnia tajemna. — Z Kaiji Yei-Riu.
Jamaj Yamu. — Kiedy spotkasz.
Ramiga — Gorzki. — Zmrok.
Jakie mocne kwiaty. — Wie wyjdź już. — Wiedz. — Pozoba.
Zaledwo wiem. — Skarb mój...
Obudź mnie dzisiaj... Dziś.
Prawda. —
W dom swój kamienie się prosty
W młodych oczach zgasła.
Wiersz był słodki i krótki.
W piersi słyszę rozbrzmi.
Chorzy wszystkie mi wino...
Pochyl nieco i graszki...

Wie bo jej smutek

Platonow

Choć żądza tu się tili, Nie umie v żywej chwili Kąpać się, niby w winie ... Dżyje czas, gdy zginie." (Serce o serce! V)

„Nic serru nie jest we tnie Zapóźno ni zawcześnie Wspomnienie czas zabija ... Co prawda, ni nie mija...

motyw głazu na drodze: c VI

ufność IV

Zbiory drogi Rominta I
Ostatnie rzędy Riata VII
Wanda stonawa V
Ramień i cień IV

motyw pokory:

Modlitwa żebraka IV
Syn marnotrawny II

wspomnienie: J

Trzcina v piebie strumo VII Er.
Dusza Riata VII Er.
Twój trzcin v trzcinu upsrab VII Er.
Cyprys III
Skarb mój V Pszczoła I Er.

nokturny:

Nana noc II
Tajemnica II
Noc V
Hodyn nowy IV
Do gwiazd III
Noc VII

Ludu i pracy:

Koral I
Orar II
Strzelec II.
Dzień pracy II (5 sonetów)
VII Ulep i oczyń tę słodycz w sercu
Puhar mojego serca I

modlitwy:

Patrz na Pola VII
Piosnka Najczystszym VII
Czas Panie VII
Modlitwa I
Modlitwa żebraka IV

opełnienie-się myślom:

Było to dawno I
Zła chwila I
Przygnębienie I
Wspomnienie VII

Rozwy I

znaczeniystów:

Ojcy I
Matka II
Wyjdź duszo IV

[redacted]

zimowy:

Zimowy baby sen I
Zima I
Śnieżyca VII
Śnieg I
Upadek II
Baśń zimowa III
Wróć cichej nocy I
Zacisze VIII

morski:

Sen o morzu I
Strzemi II
Objawienie II
Tajemnica fali III
Wieści morza IV
Ranek nad morzem V
Pochwalone bądź, Boskie morze V
Dzieciństwo Rzeczpospolitej VII
Serce Rosarza VI
Wrażenia morskie VI
Wyspa III

czysty obraz:

Niewinność: V

Echo I

Triumf I

Śmierć I

~~[illegible]~~

Oriab mnie śmietek VII

Zaciszne VII

Bory VII

Mur VII

Rusciarka z ob. VII

Benvenuto VII

Marzenie VII

Pawie VII

Godina życie VII

Wor VII

Humoreska IV

Scherzo IV

Rozyk jabłek

Skarga pastera

Tańc kostusowy

Gra w piłkę V

Syrena V

Narcyza V

Południe V

Orka VI

Dymy ciemno VII

Najsłodsza jest mi chata VII

~~Modlitwa [illegible] IV~~

Modlitwa [illegible] IV

Stodyła nocy IV

Czucie niewinne IV

Strofa radosna VII

S

Wyczekiwany II

Zmierzch wiosny II

Motyw wyłechości:

Mali ludzie VI
Nieśmiertelności VII
Wyznawcy VII

motyw sztuki: Faun studiowany VI
Ornaty gbar I
Bryły Michała Anioła VI
Dziecko III
Skrzypki ozdobne III
Studiowany tum I
Maska IV
Hora taniecza IV
Smutek wody V

motyw przemiany:
Ja IV
Radość i smutek
Strzelcie i chwili IV
Bez osłe IV
Strzelcie wdechy V
Z gór mądrości V
Spotkanie IV

Bałwi parku jesiennego VI
Zdobycz Zwiadowy VI
Wahadło VI II
Przedki II
Zmierzch wiosny II
Hora taniecza IV
Wemfary VII
Chwila VII
Oto nowe liście VII
Nad wodą VII
Radość i smutek
strzelcie i chwili IV Er.
Powrotek dojki IV
Ja IV

motyw włoski:

Tryptyk z kto Ci włoski VI

Capri VI

Scherzo IV Grób Mickiewicza Anioła VI

Przewaźnie IV Benvenuti VII

Śladem stopy antycznej IV

Echa stała grecka IV

Miłości w posągach IV

motyw zbudy:

Zmiany VI Skarby II

Gwiazdom uniesiony II

Ofiara z marzenia II

Zmora II

O wierzej tkliwie III

Szczęście IV (dzieciństwo o marzeniu) O drobku pielgrzymki III

O złotowej sukni III

Kramtho IV (dzieci).

Uśmiech IV (dzieci)

! Mamie się zahu pytań VII

Odkryw złotej trzeci III

Zabawa z wiatem III

Próba siłuych VI

W śnie zakochania III

Śmierć bohaterski VII

Powrót V

Sny o potędze	62	I	20 sonetów	1901
Róże duszy	75	II	31 sonetów	1903
Ptakom nieb.	97	III	11 sonetów	1905
Gałązki	104	IV	32 sonetów	1907
Uśmiechy	81	V	14 sonetów	1909
W cieniu dnia	67	VI	42 sonety	1910
Z dzieciństwa	107	VII	38 sonetów	1913
Świerki polne	61	VIII	18 "	1918
Łunowiska mnich	118	IX	23 sonety	1914
Zyjące w łonie	10	XI		(1918-1921)
Tęcza Ver i Rem	34	IX	31 (3 stare) "	1917
	816		233	

I. O symbolizmy: I. Stosunek do duszy.

motyw potęgi: cykl snów o potędze I.

Zwycięzca II

Abym mógł w tobie ~~[illegible]~~ pać III

Zgon wyobraźni VI

Zdobywca VII

Falanga trzecia VI

motyw wesołego pielgrzyma: Idiota des Prinzen

Wędrówka wesołego p. II Voyd

Odjazd w nieznane II

Pobudka wędrcza II Kraj

Piosnka uliczna III

Ballady lekkomyślne IV

Sonet szalony III

Królestwo IV

Odbrzyma z Kotyl
Światło III

Pieśń o zbłąkanej sowie III
Przypowieść o ptakach n. III
O zaułonej ojczyźnie III
O Krzyżu pielgrzymki III
Śmierć w dolinie VI
Beztroska IV
Modlitwa żebraka IV
Prawda IV
Ja IV

Serce Rozsane VI

Jaremnie Rzeźwiłomy VII

motyw miłości głębszej i dzieciństwa:

Wędrówka wesołego p. II
Odjazd z marzenie II
Smoły głaz III
Wyspa III
Dzieło III
W sieci zakonu III
Pieśń o zbłąkanej Kozie III
Prośba o skrzydła IV
Drzewostaw IV
Jasnowidz VI
Zdobycz VI

Ich Ich ciągi Dni VII

O Kalli pyros IV

motyw samorytowski:

Myka II
Dzień dziecięcy III
O zbawienie zbrodniczy III
O tymczasowe nieruchomy III
Jak wyrzekły zawsze III
Tajemnicy chleb V
i wina V
Przytułek V
Skarnica mówi V
Rzyta z pod Kota V

(Chrystus)
Światła z Kryte II

Cud V

Pod Krzyżem VI

Dary II (Pożegnanie z Chrystusem)

Zapanie IV

Zmartwychwstanie VII

60

7·50
3·75
11·25

60
12
72 × 8
576
40
50
200
240
70
1176
118
1294

576
40
50
80
35
70
2
851
85
936 — 2
220
1156 — 2500

720
45
50
200
240
100
250
1605 — 3000
160
3 1·61
1765

3 — 1·76
1 — 0·58

Palinodia
Pawła Veronese
Tłóśli Powstali J. P.
Prozodja polska czyli ipieuvre
v vri wrat jezyka pol. Poznań 1831

osobliwą atmosferę – jednolitość, zwartość. – Bez jednego gwałtownego liryzmu jednak wiersz ten nie może nabrać, tak głębokiego dotąd wzruszenia, nie wiem wielkiego, dzisiaj nie gwałtownego zachowania.

Ekwizytorzy

Variation — Kontrast oder Umkehrung — Finden einer neuen poesie oder Abwandlung

Gratie o swych podarunkach – pobudzić uczucia [illegible]

Contrapunktowy.

Koloryt muzyczny.

Styl – jest wolą formy, objektywnych nadrzędnych dualiów, a priori istniejącej woli artystycznej.

Wola formy jest inna, różna w innym stylu, a stąd różny styl stąd [illegible] [illegible]

Atelie jest Zoremem form.

Istota wyrazu artystycznego

Stosunek środków przedstawienia do wyrazu artystycznego

Wiersz – Szkielet formy jest rytmu [illegible] w liczbie

21

823
250
300
1373
138
1511

988
550
1538
154
1692
– 2000

2 – 1·52
1 – 0·76

16·60
21
37·60

1692 – 3000
3 – 1·70
1 – 0·57

42 × 59
210
378
2478

0 4 wierze więcej
4 × 16 = 64 wier.
0 2 zł.

61
61
30
152
30
182
1092
29·12
16
45·12

334.200 1
135.200 2
140.000 3
156.900 4
766900
150.000 5
180.300 6/8
1097200
97.000 9/10
54.000 11
1248200
48.100 12
1296300
36100 13
1332400
1058 00
210
20 200
1068
167
1175 – 2000
2 – 1·16
1 – 0·59

9 ark.
740·25
230
300
1271
127
1398 – 2000
2 – 1·40
1 – 0·70

102 × 1352
1352
2704
137904

2478 liter = 2500

od 1000 — 56
56
28
1·40 x16
840
22·40

22·40
61
23·01

41 interlinji ? x16
41
246
656

100% 2·30

1000 — 85 hal.
100 — 8·5 x6
6
510
4·25
5·1
60

60% 13·80
23·01
36·81
10
6
52·81 + 20
= 72·81

220
237
100
65
622
62
684
1065
1749 — 3000
3 — 1·76
1 — 0·58

ноv + Вина

30

„O liryce i wartościach lirycznych"

37

Druk w Środach przechował
w przedruku 1929 „Przegl. Wszech."
brak końca

Poemat liryczny, wykwit wzruszeń najosobistszych i najskrajniej subjektywnych, jest przetworem ulotnej, pierzchliwej, mijającej chwili. Zarazem jednak jako dzieło sztuki dochodzi do pełni znaczenia i wartości estetycznej wtedy dopiero, gdy umie zapomocą środków i metod artystycznych wznieść się ponad tę znikomość doraźnej chwili i ponad zmienną, nietrwałą doczesność jednostki, gdy z potocznych, przygodnych i przypadkowych pierwiastków czysto indywidualnego przeżycia wysnuwa ich wiekuisty, ogólnoludzki wątek, gdy w wiecznotrwałym materjale języka uzewnętrznia je, przygważdża raz na zawsze i upowszechnia, czyniąc je dla wszystkich uchwytnemi i zrozumiałemi.

Stąd właściwością charakterystyczną liryki jest jej chwiejna równowaga, wahadłująca bezustannie między surowym, nieobrobionym subjektywizmem osobistego przeżycia, a absolutną, od poszczególnej jednostki całkowicie oderwaną objektywizacją jej stanów duchowych. W czysto lirycznym utworze cechą dla istoty jego znamienną i wprost zasadniczą, dzięki której stetycznie czaruje, więzi i przykuwa on najsilniej może, jest właśnie ów kontrast między bezpośrednią, subjektywną wibracją serca, a bezosobistym, ponadosobistym i kontemplatywnym objektywizmem, z jakim podmiotowe doznania znajdują na zewnątrz plastyczne, skamieniałe swe ucieleśnienia.

Samo ujęcie w rwącym biegu ciekłej, roztopliwej masy przeżyć w ramy skrzepłego, zastygłego obrazu, wydzielenie pewnego osobliwego ich momentu z potoku zjawisk w fazę odrębnie skrystalizowaną i nadanie jej określonego artystycznie kształtu, pewnej estetycznej wartości - wszystko to wymaga od poety koniecznie już odstrychnięcia się na pewną odległość od bezpośrednio i osobiście doznawanych wzruszeń i spojrzenia na nie wstecz, retrospektywnego zatem, z historycznej jakby perspektywy. Na tem właśnie zasadza się osobliwy akt twórczej, lirycznej kontemplacji, że poeta utożsamiając się jeszcze z doznaniami własnej swej jaźni, zarazem swobodnie już nad niemi panuje, a wyzwalając się od nich zapomocą projekcji ich wewnętrznego obrazu na zewnątrz, przestaje być jedynym i wyłącznym ich podmiotem i panem, wywłaszcza się z nich i czyni wszystkich

nas obcych ich współdoznawcami, którym wszczepia, uświadamia i przyswaja subjektywne swe stany.

Utwór liryczny jest zatem uprzedmiotowieniem podmiotowych stanów poety nie tylko dlatego, że one są w nim właśnie przedmiotem twórczości artystycznej, ale że utajoną istotą jego wewnętrznej formy jest ten właśnie przedmiotowy stosunek poety do własnych stanów, ta miara odległości, jaką do nich przykłada, podczas gdy wręcz przeciwnie moglibyśmy analogicznie z tem powiedzieć o epice, że jej wewnętrzną formą jest znów pewien potencjalny in statu latente wtórujący jej subjektywizm, z jakim epik objektywne zdarzenia i sprawy naświetla, ujmuje, rozkłada na widowni i w całokształt wiąże.

Stosownie do stopnia i miary objektywizmu, zależnie od skali odległości, jaką względem swych osobistych, podmiotowych wzruszeń zachowuje poeta tak w całej swej twórczości, czy też w poszczególnych tylko utworach, moglibyśmy rozróżniać rozmaite kategorje liryzmu i wedle tego sprawdzianu systematyczną poezji lirycznej przeprowadzać klasyfikację. Zasadą takiego podziału byłyby w każdym razie już nie różnice materjalne, jakie istnieją między rozmaitymi rodzajami wzruszeń i gatunkami uczuć, stanowiących surowy materjał lirycznej twórczości, ale pewne istotne elementy czysto estetycznej natury, wywierające wpływ stanowczy na wewnętrzny ton i charakter utworu.

Osobistość poety, rozpatrywana z tego punktu widzenia, przestaje wchodzić w rachubę jako podmiot pewnych ściśle indywidualnych przeżyć, doznawanych z całą ich przypadkowością pod wpływem tych lub owych trafów w takiej lub innej konjunkturze losów, a interesuje nas wyłącznie jako wyraziciel pewnych stanów duszy ze względu na tę powszechną, wspólną wszystkim, objektywną wartość, jaką im nadaje, konkretyzując je w utworze lirycznym.

Tem się bowiem właśnie dzięki swej formie różnią wypowiedzi liryczne od zwykłych zwierzeń, wyznań czy spowiedzi, że treść ich odrywa się całkowicie od osoby autora i nabiera znaczenia samoistnego i niezależnego od wszelkich z nim związków. Utwór liryczny przeto jak każde dzieło sztuki ma swą odrębną żywotność i swą własną całkowitą rację bytu sam w sobie i poza sobą nie trzeba mu żadnych punktów oparcia w osobie

autora. Znaczenie zaś jego, estetyczna wartość i piękno nie zależą bynajmniej od tego, czy i o ile nadaje się on skądinąd jako dokument psychologiczny czy biograficzny.

Biograficzna metoda badania dzieł literatury zawiodła już dawno na całej linji i z kretesem. Nie przyczynia się bowiem niczem zgoła do lepszego wniknięcia w głąb utworów i ich zrozumienia, a uwagę i zainteresowanie odwodzi od rzeczy dla twórczości istotnych ku błahostkom kronikarskim i anegdotycznym, które z literaturą w żadnym nie pozostają związku. Znajomość i pogłębienie dzieł autorów, o których tylko nader skąpe posiadamy wiadomości biograficzne, nie są bynajmniej słabsze od wiedzy naszej o twórczości tych, których życie w najdrobniejszych znamy szczegółach.

Dyskrecja jaka obowiązywała krytykę literacką zawsze przynajmniej w stosunku jej do pisarzy żyjących i współczesnych, zmuszała ją wprawdzie obok braku źródeł autentycznych do posługiwania się innemi jeszcze poza samą tylko biograficzną metodami. Wszechwładny jednak na tylu innych jeszcze polach umysłowości nowoczesnej psychologizm narzucał i przy rozpatrywaniu twórczości literackiej zadania, kryterja i cele, niewiele wspólnego mające z literaturą i poezją, każąc dochodzić poprzez dzieła sztuki do fikcyjnych przeważnie sądów o ściśle osobistej psychice ich autorów i kreślić duchowe wizerunki ich żywych, realnych figur na tle społecznych, życiowych, przeważnie zaś towarzyskich stosunków. Robota taka dać może smakoszostwu niewątpliwie ponętną rozrywkę i nastręcza wdzięczną sposobność do rozwinięcia prawdziwie zbytkownej nieraz w tym kierunku wirtuozji duszoznawczej, pomija jednak i pozostawia odłogiem konkretne zagadnienia twórczej pracy, składu, stylu, budowy i charakteru utworów, w których rozwiązywanie przecież wkładali poeci ofiarnie cały mozół i trud swego życia, widząc w niem słusznie właściwe swe powołanie.

Mimo dużej pokusy zatem, jaką z wielu ubocznych względów metoda psychologiczna, tak zresztą i nas często w wiry swe pociągająca, wywiera, należy ją odrzucić. Zmierza bowiem do celów, którym nie sposób przyklasnąć, jeśli na oku ma się przedewszystkiem rozbiór, charakterystykę i poznanie samego dorobku literatury i jej elementów, nie zaś

badanie zapomocą nich i za ich pośrednictwem jakichkolwiek poza nim istniejących lub zaszłych faktów i zjawisk życia realnego, choćby niem było nawet życie psychiczne autorów. Jeżeli dzieła sztuki są celem same w sobie i w sobie mają własny punkt ciężkości sprzeniewierzylibyśmy się istocie zadaniu i posłannictwu sztuki, gdybyśmy uważać chcieli utwory liryczne za środek orjentacyjny tylko i rozpoznawczy dla psychografji, nie zaś istotnie za główny przedmiot studjów naszych, godny naszego zajęcia się nim z mocy własnej swej, swoistej wartości życiowej i społecznej, niezależnie od tego, że zarazem są one także przejawem indywidualnej psychiki autora.

Osobistość autora poezji lirycznej i jego psychika nie powinny obchodzić nas ani bezpośrednio ani pośrednio więcej jak osobistość artysty plastyka, którego obraz oglądamy lub psychika kompozytora, gdy odgrywamy jego sonatę. I jeden i drugi mieści się cały w swem dziele bez reszty, usuwa się poza niem w cień i znika nam z przed oczu. Czytając lub słuchając liryki nie jesteśmy nigdy psychologami, zapominamy całkowicie o ich autorze i na myśl nam nie przychodzi zaprzątać się osobistemi sprawami ich psychiki. Im doskonalszy jest utwór, tem wyraźniej to sobie uświadamiamy. Odczuwalibyśmy nawet jako grupy nietakt artystyczny i rażący błąd, gdybyśmy zmiarkowali, że autor usiłuje wysunąć się na plan pierwszy, aby ściągnąć zainteresowanie nasze z utworu na swoją osobę i na swe osobiste przeżycia.

Nie może być rzeczą studjów krytyczno- literackich wypaczać i mącić ten prosty i naturalny stosunek do poezji. Przeciwnie mamy obowiązek podtrzymywać go i wzmacniać. Swiadczy on bowiem o zdrowem poczuciu estetycznem i wrodzonym nam zmyśle poszanowania dla wartości objektywnych, które geniusz ludzki siłą talentu i pracy stwarza, na jaw wydobywa i w dotykalną budowę realnego świata widomie wplata. Raz na jaw wydobyte istnieją i trwają elementy liryczne objektywnie poza autorem i jego osobą. Stany duchowe, jakie w nich ucieleśnił, przestają do niego należeć, są wszystkim wspólne i niczyje, mają anonimowość ogólnoludzkich przeżyć, a im silniej w utworze ich bezimienny charakter występuje, tem uwtór cenniejszy, tem rozleglejsze i głębsze posiada znaczenie.

Ostatnie jeszcze chyba niedobitki romantycznego na świat spojrzenia mogą we wnętrzu autora szukać punktu ciężkości zainteresowania swego dla poezji, uważając mylnie, że życie czysto duchowe jako takie ginno samo przez się być istotnym i wyłącznym przedmiotem krytycznych badań, a zadaniem dzieł sztuki jest służyć im tylko za środki pomocnicze i dokumenty rozpoznawcze w tej pracy. Atoli z nowoczesnego punktu widzenia niema żadnej sfery życia i działaności , tak aspołecznej, nierealnej i bezdziejowej, aby w niej prawdziwa i nigdy niezawodna wartość człowieka, moc jego charakteru i siła moralna objawiała się w czem innem, jak w twórczym czynie, w tem, co faktycznie zdziała lub stworzy, czem współczesność swą obdarza i co w trwałem dziele potomności przekazuje. Być może i wierzę, że jednostka ludzka ma sama w sobie poza tem i ponad tem jakieś inne jeszcze tajne i nieodgadnione cele swego posłannictwa. Zawiła to jednak zagadka, nad której rozplątywaniem niech się głowią dociekacze metafizyki. Na ziemi ważne i miarodajne jest tutaj to tylko, co zostało stworzone i dokonane, co weszło jako realny dorobek w skład literatury, konkretne ciało poezji, wartości w dziele objektywnie zrealizowane. Osobiste sprawy zwrotne w życiu autora przełomy i perypetje duchowe obchodzą nas o tyle tylko, o ile znalazły wyraz w jego utworach poetyckich i dlatego tylko, że stanowią właśnie ich element składowy, nie zaś ze względu na osobistość autora. Czem on zresztą jest czy był poza swą twórczością literacką jako człowiek i obywatel, jako członek społeczeństwa, narodu, klasy, warstwy, czy rodziny, czego doświadczał i doznawał lub czego w innej niepisarskiej sferze swej działalności dokonał, rzecz to dla nas nieistotna i objętna zgoła. Zaciekawiać może ona jedynie niepoprawnie plotkujących czy psychologizujących biografów, jeśli te elementy psychiki autora w utworach jego do głosu nie doszły i w poetyckie walory nie wcieliły się.

Nie idzie nam tu zaś wcale o wartości zewnętrzne i czysto formalne, oceniane i rozpatrywane z estetycznego wyłącznie punktu widzenia. Poglądów, jakie tu reprezentujemy, nie należy mieszać ze stanowiskiem wyznawców przebrzmiałego hasła sztuki dla sztuki, zakreślającego twórczości artystycznej zbyt wąskie i ciasne granice. Uważamy bowiem wręcz przeciwnie za rzecz zwłaszcza dla żywotności poezji wręcz konieczną, aby ogarniała

ona możliwie jak najszerszy zakres bytu i wchłaniała z całą wszechstronnością wielorodną pełnię zagadnień, stosunków, związków i postaci indywidualnego i ponadindywidualnego, zbiorowego życia. Pod jednym atoli warunkiem, że musi ona surowy materjał realnych, emiprycznych faktów życiowych przetwarzać w walory poetyckie i podnosić je, wyzwolone z przygodnych osobistych pierwiastków na wyżyny objektywnych i przemawiających zrozumiałym dla wszystkich, dla wszystkich jednakowo wymownym jakby zrodzonym ze wspólnej ich głębi językiem symbolów.

Mimo swą żywą konkretność i swój subjektywizm, poezja liryczna jest zawsze zarazem algebrą uczuć i ich abstrakcją. Nawet wtedy bowiem, gdy poeta wypowiada się z całą bezpośredniością i szczerością akcentów, abstrahuje on od tych ściśle osobistych szczegółów i autobiograficznych, anegdotycznych momentów, które stanowią odrębne, pod względem czasu, miejsca i towarzyszących mu okoliczności prywatnej natury lokalne niejako tło każdego indywidualnego przeżycia. Podkreśla natomiast i uwydatnia te wszystkie pierwiastki, jakie tkwią w niem niezależnie od przypadkowego układu pewnej konstelacji życiowej. Stąd każde przeżycie nabiera tem większej wartości poetyckiej, im bardziej traci pierwotny swój charakter biograficznego epizodu, a zyskuje znaczenie ogólnego zjawiska duchowego, pewnego typu i pierwowzoru doznawania, czucia i myślenia, pewnej powszechnej normy, wedle której w każdym z nas z wewnętrzną koniecznością skrystalizować się musi pod działaniem utworu zobjektywizowany w nim stan duszy.

Słowa, ich dźwiąk i znaczenie, zdania i okresy, myśli i obrazy, rytmy i rymy, cały ten zespół elementów, składających się na psychofizyczną strukturę wiersza lirycznego, więzi w nim, niby w galwanicznym stosie, pewne stany psychofizjologicznego napięcia, zależne od wzajemnego ich powiązania i ustosunkowania, które budzą w nas z siłą nieodpartą odpowiednie reakcje, dla każdego wiersza odmienne i jemu tylko właściwe. Reakcje te są wprawdzie procesami również o tyle subjektywnymi, że stany liryczne we wierszu zobjektywizowane rekonstruujemy sobie momentalnie i instynktownie

siłą intuicji z własnych zasobów i doświadczeń duchowego życia, wczuwając się w nie tak, jakbyśmy ich kiedyś sami doznawali. Zarazem jednak czujemy, że te nasze akty pozornie subjektywnej rekonstrukcji powstają niezależnie od nas i narzucają się nam nieodparcie pod wpływem promieniowania składowych elementów wiersza, z których każdy wywołuje w nas z obejktywną bezwzględną koniecznością taki a nie inny akt ducha, jaki jemu tylko zgodnie z wewnętrzną jego istotą jest właściwy. Jakkolwiek zatem my sami dopiero wkładamy żywy sens w martwą literę wiersza, zdajemy sobie doskonale sprawę, że w tym procesie wewnętrznej krystalizacji, niema nic dowolnego i przypadkowego, nic z naszych własnych, autobiograficznych epizodów i że odbywa się on w sposób z góry przewidziany mocą prawa tkwiącego w objektywnej konstrukcji danego wiersza lirycznego.

Liryka nigdy nie odtwarza i odtwarzać nie może całkowitego splotu wszystkich zewnętrznych i wewnętrznych momentów, które zbiegają się w fakcie przeżytym. Byłoby to sprzeczne z zasadniczą istotą lirycznej konstrukcji, która ma zawsze na celu ujmować samą tylko esencję, sam najczystszy destylat doznawanych stanów. Niezawodnym natomiast i zawsze skutecznym środkiem jej działania są napomknięcia i aluzje, nie'-domówienia i domyślniki, przenośnie i symbole, słowem cały ten aparat szyfr i skrótów, którymi posługuje się poeta, aby wtajemniczając nas w tajniki duszy niewiadomo czy ukryć je między wierszami, czy też raczej uchylić z nich rąbka zasłony.

To też i osobowścią, która się wypowiada w utworze lirycznym, nie jest dla nas bynajmniej realna osobistość autora, o którym moglibyśmy wszak mieć skądinąd inne jeszcze wiadomości ze źródeł, leżących poza jego dziełem. W chwili, w której jesteśmy pod bezpośredniem wrażeniem uwtoru, nie zastanawiamy się właściwie wcale nad umiejscowieniem stanów, w nim wyrażonych. Odczuwamy je raczej zrazu jakby nasze własne. W każdym razie jednak, ucieleśniając je, przenosimy je w jakąś idealną, wyimaginowaną istotę, która służy nam za uosobienie tych konkretnych procesów, które w algebraicznej, abstrakcyjnej swej formie liryka konstruuje. Fikcyjna ta istota jest zatem jakby funkcją utworu, z którym w danej chwili mamy do czynienia i który wyobraźni

VERZEICHNISS

des leistungsfähigsten Exportfirmen für Bohnen in Kleinpolen

a/. mit dem Sitze in Krakau /. in früheren Westgalizien/ :

Fränkel i Korngold, Krakau, Dietlowska 56.
+ Syndykat rolniczy S.A. Krakau, Plac Szczepański 6.
Bracia Kronengold, Krakau, Długa 6.
+ Związek producentów zboża i paszy, Krakau, Potockiego 7.
A.Monderer, Krakau, Rynek Kleparowski 10.
+ Związek Ekonomiczny Kółek Rolniczych, S.A., Krakau, Wiślna 8.
J. Nebenzahl, Krakau, Zielona 28.
+ Polskie Towarzystwo Handlowe S.A., Krakau, Sławkowska 1.
D. Bincer, Krakau, Radziwiłłowska 8 b.

b/. mit dem Sitze in früheren Ostgalizien :

+ Syndykat rolniczy, Lemberg, Plac Marjacki 10.
+ Bank Rolniczy, " Kopernika 20.
+ Hurtownia rolników hodowców Lemberg, Mochnackiego 4.
+ Związek ekonomiczny Kółek Rolniczych, Lemberg, Mickiewicza 28.
+Spółka handlowa rolników i hodowców, Stow.Zar. z ogr.por., Lemberg, Kopernika 20.
+ Spółka handlowa rolników hodowców, Jaworów.
+ Spółka Handlowa Rolników Hodowców, Rawa Ruska.
+ Spółka handlowo-rolnicza Gal.Tow.Gosp., Stryj
Józef Horn i Brat, Stanisławów,
"Gravium" Sp. Lemberg, Dolna 8.
"Commercium", Lemberg, Legionów 29.
H. Seidengart, J. Meyer i Markus Hamburger, Lemberg, Mickiewicza 6.
Majer Redisch, Lemberg, Bernsteina 6.
Gravitner i Stao, Kopernika 19.

naszej daje punkty oparcia dla rekonkretyzowania tych uczuć.

Proces takiego powrotnego konkretyzowania uczuć jest właśnie stanem kontemplacji ich, w jaki wprawia nas utwór liryczny. Kontemplacja zaś jest czynnym i obejktywnym aktem wyobraźni w przeciwieństwie do biernego, czysto subjektywnego charakteru wzruszeń, jakich równocześnie doznajemy w sferze amocjonalnej.

Mylny jest bowiem pogląd, jakoby estetyczne działanie liryki polegało na wywoływaniu w nas wyłącznie tylko uczuciowego oddźwięku, budzenia dreszczów emocji. Ktoby istotę liryki tak jednostronnie pojmował, zwężałby zakres jej działania do granic zbyt ubogich, zacieśniając ją w obrębie jednego tylko z jej składników. Liryka zwraca się bowiem do całego człowieka, do całokształtu władz jego duchowego ustroju, odwołując się zarówno do jego wrażliwości zmysłowej, jak i do pełni życia umysłowego i sfery uczuciowej. Im wszechstronniej to czyni, im rozleglejszy zakres wewnętrznego życia ogarnia i na tem wyższy dźwiga się poziom.

Zarówno u autora jak i u czytelnika emocja, wzruszenie i uczucie [illegible] tylko bodźcem do konstrukcji lirycznej, a w dalszym ciągu twórczego, względnie reprodukcyjnego procesu dostarczają one wątku i osnowy do niej. Stanem lirycznym nie jest bowiem bezpośrednie doznawanie subjektywnych uczuć, ale ich estetyczna kontemplacja. Liryka nie służyła też nigdy bezpośredniej eksporesji indywidualnych przeżyć, nie była nigdy protokolarną, sprawozdawczą reprodukcją chwili. Monumentalizuje natomiast zawsze subjektywne stany duchowe jednostki transponując je na kategorje ogólnoludzkie i podnosząc w ten sposób do wyżyn, paltońskich niejako idei, jakby to, posługując się starą terminologją spekulatywnej estetyki nazwać można.

Właściwa istota i rola liryki uwydatnia się właśnie w tym ponadindywidualnym, reprezentatywnym jej charakterze. Pierwotny surowy materjał przeżyć, których treść mogła mieć w życiu autora taką lub inną w danej chwili względną wartość osobistą, przekształca się i wyodrębnia dzięki twórczości poetyckiej w kompleksy o walorach objektywnych, bezwzględnych i trwałych, a od przypadkowych stosunków, i umiennych, osobistych warunków chwili niezależnych. Raz w kształt artystyczny wcielone

Przemówienie ministra Kucharskiego

Na dzisiejszem otwarciu Targów sch. p. minister skarbu Kucharski wygłosił następujące przemówienie:

Dostojne zebranie. Przeglądając naszą przeszłość dawną z okresu niepodległości, czy dość bliską z czasów niewoli, czy wreszcie z kilku ostatnich lat wskrzeszonego niezależnego bytu państwowego, musimy zauważyć, że nas jako całość, jako społeczeństwo, mało [illegible] interesują zagadnienia gospodarcze i ściśle i ściśle z tem związane zagadnienia [illegible] w ustroju państwowego mogą być ścieśnione do zagadnień interesujących pozornie tylko jedną warstwę społeczeństwa t.zw. mieszczaństwo, a wreszcie w okresie niewoli, gdy sprzęgnięci częściami w obcę organizmy polityczne i pozbawieni jednej oryentacyi gospodarczej oraz możności wpływania na ukształtowanie się odmienne zgodne z interesem całości naszego narodu, o tyle [illegible] naprawdę interesujące i w myśl ogólnych interexów państwpwych nie moż[illegible]

W dzisiejszej strukturze państw nowożytnych zagadnienia gospodarczo finansowe wysuwają się stale i zawsze na pierwszy plan, one są pobudką lub motorem najrozmaitszych związków politycznych, kombinacyi dyplomatycznych uberanych najrozmaitszymi nazwami lub celami [illegible] z rezultatu uszczęśliwić modną dzisiaj "ludzkość" a wgłębi chodzi zawsze o [illegible] ekspanzyi gospodarczo finansowej. Gdy na wypadek sporu między stronami [illegible] słowne lub piśmienne wtedy ucieka się do argumentu bardziej wymownych skuteczniejszych, ale za to ryzykowniejszych do wymowy i argumentów kul karabinowych i armatnich. [illegible] ofiary krwi i mienia obywateli, należy przeto bacznie kontrolować ze strony czynników obywatelskich, [illegible] lub na odwrót widzieć dokładnie o jakie cele chodzi jednej stronie [illegible]

Mówię o ostateczności, mając na myśli przykłady z przeszłości ale zauważyć muszę, że walka ekonomiczna może być bezkrwawa co też częściej zachodzi, może to być okres wojny cłowej czy też wojny handlowej w której całe państwo bierze udział, ponosząc konsekwencyi poważne straty lub zyski. Jeżeli więc do tych [illegible] całego społeczeństwa musi to społeczeństwo być wychowane i przyzwyczajone interesować się sprawami gospodarczo finansowemi.

Nie chcę tutaj omawiać bez[illegible] tematu niespornego i powszechnie wiadomego i uznawanego, że pomyślny rozwój ekonomiczny gwarantuje państwu i jego obywatelom dobrobyt i zamożność a stąd możność zaspokojenia i rozwijania potrzeb bardziej idealnych potrzeb duchowo kulturalnych.

Pragnę jako reprezentant [illegible] jako [illegible] oszczędności finansowej strony naszego [illegible] państwowego zwrócić uwagę naszego społeczeństwa na doniosłość spraw finansowo przemysłowych ze stanowiska nie ciasnego egoizmu [illegible] indywidualnego, lecz ze stanowiska najwyższej idei państwowej, w myśl bezwzględnie prawdziwej zasady dziejami potwierdzonej, że niepodległość polityczną gwarantuje i utwierdza niepodległość i niezależność ekonomiczna. Z utratą niezależności gospodarczo przemysłowej, z nierozwiązaniem problemu finansowo skarbowego w myśl interesów państwa musi przyjść stopniowo aż[illegible]

dotychczasowej praktyki , pokrywania niedoboru zapomocą naszej drukarskiej banknotów. Piekielnym wynalazkiem dla zdrowia naszego pieniądza jest maszyna drukarska, ona pomogła przy innych odczyjudnych czynników do wytworzenia inflacji, która jest trucizną gangrenującą nasz pieniądz a z nim całe życie gospodarcze. Tak jak zdrowy organizm reaguje na truciznę niechęcią i odpornością, tak my jeżeli tylko jesteśmy zdrowym organizmem politycznym, musimy wywołać w całem społeczeństwie niechęć, bunt i nakazowy zakaz moralny stosowania inflacji pieniądza , albowiem pragniemy żyć i rozwijać się a nadto swoim następcom przekazać państwo zdrowe i mocne. W całym kraju powinien podnieść się jeden wielki krzyk i wołanie: Równowaga budżetu musi być osiągnięta, bez względu na wielkość ofiary i poświęcenia, oszczędności i ograniczenia tak w wydatkach wydatkach personalnych, rzeczowych, jak i inwestycyjnych muszą być bezwzględnie stosowane. Nasza polityka kredytowa i subwencyjna, musi ulec rewizji, nasza polityka dewizowa oraz wywozowa musi być zastosowaną do wytworzonej sytuacji , redukcja istniejących a zakaz tworzenia nowych urzędów musi być bezwzględnie zastosowaną. Operacja to bolesna , przykra i niewdzięczna, jednak konieczna i wskazana , a rząd i ja w jego składzie chętnie przystępuję do tej pracy i liczę na poparcie całego społeczeństwa, które przez swoją postawę może skłaniać do tego programu te czynniki, którym rząd z przepisów konstytucyjnych jest podległy i podporządkowany.

Nadmiernie obieg pieniądza dezorganizuje nam życie gospodarcze, inflacja rujnuje nietylko budżet państwowy a także budżet gospodarstwa domowego, inflacja sprowadza niezmierną drożyznę, która jest naraczem opłacanem przez wszystkich i bez żadnej wyraźnej korzyści, która zakłóca spokój społeczny i domowy, spędza sen z oczu pracownika państwowego lub prywatnego i wzbudza niepokój o przyszłość.

Z tej przyczyny niech nas hart ducha ogarnie, niech nas powstanie mocne postanowienie przetrwania na tej obranej drodze, bo krótszym jest okres tej koniecznej operacji aniżeli dręczenia bezradnego i oczekiwania na pewnej i nieodgadnionej przyszłości.

Złym jednak gospodarzem byłby ten, któby niezględnie i jednostronnie zajął swój umysł tylko stroną negatywną a pozytywnej zapomniał lub brakło mu na to czasu , mam na myśli dochody skarbowe.

Na tę stronę budżetu państwowego będę baczny zwracać uwagę, nie zważając względu na to, czy to, co było przeznaczone i wyliczone dla Skarbu jest wnoszone w tejże samej wysokości i w określonym terminie. W tym kierunku istniały i istnieją duże braki i uchybienia pochodzące z niedostatecznie sprawnej organizacji naszego aparatu skarbowego, oraz z upadającej moralności podatkowej a obywateli.

Sprawa ta dla mnie przedstawia się prościej albowiem posiadam w moich rękach środek, jestem tych funkcji, które mnie zastosować aby opornych zmusić , opieszałych popędzić, niesumiennych ukarać, a uchylających się od obowiązku wyszukać. Korzystam ze sposobności, aby powiedzieć, że doszło do mojej wiadomości, że w obecnym okresie, w którym wymierzają obywatelskie komisje pod przewodnictwem urzędników skarbowych podatek przemysłowy czyli obrotowy, który jest raczej powszechnym podatkiem konsumcyjnym, komisje te nie stoją na wysokości zadania, które im zawierzono ~~w imieniu~~ urzędnicy ~~i urzędnicy~~ na rzecz Państwa i pilni . W wypadkach ujawnionych nadużyć nie cofnę się przed pociągnięciem winnych do odpowiedzialności najsurowszej, gwałcącej zewkrólnowaniem prywatnej egzystencji, niesumiennej jednostki. Okradanie w tej chwili ubogiego skarbu państwa jest zbrodnią, a zbrodnia popełniona na kieszeni i interesie ogółu najsurowiej karać trzeba.

Może po raz pierwszy polski minister skarbu ośmiela się publicznie ostrzegać i grozić, ale pragnę, aby między mną, jako pierwszym stróżem i sługą publicznego skarbu a resztą obywateli nie było nic niedopowiedzianego i niebezpiecznego w tych zawzięcznych stosunkach będzie szczerzy i otwarty.

Po osiągnięciu równowagi budżetowej, musi nastąpić stabilizacja kursu marki polskiej a stąd zahamowanie drożyzny i zatrzymanie zwiększających się szybko cen i dojrzejemy do momentu reformy waluty, do czasu wprowadzenia zdrowej waluty, opartej o podkład kruszcu złotego, wypuszczanej przez polski bank emisyjny. Ponieważ założeniem moje było aktywnie równorzędnym i współczesnym wszystkich trzech typów stadjum naprawy skarbu, dla

Przemówienie ministra Kucharskiego
PAT dnia 5 września 1923.

Na dzisiejszem otwarciu Targów Wsch. p. minister skarbu Kucharski wygłosił następujące przemówienie:

Dostojne zebranie! Przegladając nasze dzisiejsze zebranie i porównując z innymi, o ile dane mi było zapoznać się z ich przebiegiem i wynikami, zauważyć, że nas jako całość, jako społeczeństwo niezmiernie mało interesują zagadnienia gospodarcze, dotyczące naszej samorządności, a tylko jedną warstwę społeczeństwa tz. mieszczaństwo, a wreszcie w okresie niewoli, gdy sprzęgnięci częścią w obce organizmy polityczne i pozbawieni jednej oryentacyi gospodarczej oraz możności wpływania na ukształtowanie się dzisiejszej gospodarczej rzeczywistości, dzisiaj niedocenianie tychże zagadnień przez ogół społeczeństwa jest - być dalej tolerowane.

Dzisiaj jednak, gdy ogół społeczeństwa zagadnienia gospodarcze finansowe wysuwają się stale i zawsze na pierwszy plan, o ne są pobudką lub motorem najrozmaitszych związków politycznych, kombinacyi dyplomatycznych, ubranych najrozmaitszymi nazwami lub celami mającemi z reguły wszystkie cechy dobrego celu, jak np. zabezpieczenie własnego rozwoju gospodarczego, o zdobycie pola do eksploatacyi gospodarczej, o zabezpieczenie przyszłości, o zdobycie rynków i na i lub grupami stron są wyczerpane i to bezskutecznie wszelkie argumenty słowne lub pisemne. Wtedy dopiero, gdy argumenty bardziej wymowne jak ewa, zwyciężywszy opór, zmusiły do zajęcia stanowiska i argumentów kul, karabinowych i armatnich.

Jeżeli więc do rozwiązania takich zagadnień było potrzeba - mienia obywateli, należy rzetelnie kalkulować ze strony czynników obywatelskich, aby lekkomyślnie nie szafować pogróżkami lub na odwrót widzieć dokładnie o jakie cele chodzi i na i jak ma się bronić druga.

Nie może ten prosty - ale zauważyć muszę, że walka ekonomiczna może być bezkrwawa co też - zachodzi może, to okres wojny celowej, co też wojny handlowej w której całe państwo bierze udział, ponosząc konsekwencyi poważne straty lub zyski. Jeżeli więc do tych zagadnień potrzeba udziału dzisiaj całego społeczeństwa, musi to społeczeństwo być choć w przybliżeniu świadome, przynajmniej o pewnych ogólnych zasadach i interesować się sprawami państwowemi a w szczególności gospodarczo finansowemi, które geniusz ludzki siłą talentu i pracy stwarza dla wartości dodatkowej.

Nie chcę teraz przyszłość obszerniej tematu niespornego i powszechnie wiadomego, jakim jest wpływ oszczędności na wydobywanie się państwa z ruin wojennych, gwarantuje państwu i jego obywatelom dobrobyt i zamożność a stąd możność zaspokojenia i rozwijania potrzeb bardziej idealnych, potrzeb duchowo kulturalnych.

Pragnę, jako reprezentant rządu a szczególniej jako szafarz lub egzekutor finansowej strony naszego aparatu państwowego zwrócić uwagę na - ogólnie, jakie w dniu dzisiejszym przeszło od niego należeć, przeszłą, obecną i przyszłą, ze stanowiska, nie ciasnego egoizmu klasowego lub indywidualnego, lecz - charakter, tem samem rozwiązanie, jest wielkiej zasady, dziejami potwierdzonej, że niepodległość polityczna gwarantuje i utwierdza niepodległość i niezależność ekonomiczną. Z utratą niezależności gospodarczo przemysłowej, z niemożnością zajęcia się problemem finansowo skarbowego w myśl interesów państwa musi przyjść stopniowo aż

Przemówienie ministra Kucharskiego

PAT dnia 5 września 1923.

Na dzisiejszem otwarciu Targów Wsch. p.minister skarbu Kucharski wygłosił następujące przemówienie:

niepodległości,czy dość bliską z czasów niewoli,czy wreszcie z kilku

zauważyć,że nas jako całość,jako społeczeństwo niezmiernie mało inte

dnienia finansowo skarbowe. O ile dawniej tematy te z racyi u troju

skiego jedna wartwę społeczeństwa tz.mieszczaństwo,a reszcie w określe

nie zajęcia się ekonomią,finansami,budżetem,o którem tylko nader sirpe

wiedzieli jednej oryentacyi gospodarczej oraz możności wpływania na ukształ

towanie się odmiennych poglądów,dzisiaj niedocenianie tychże zagadnień przez ogół społeczeństwa jest

byle być dalej tolerowane.

darczo finansowe wywarł się stale i zawsze na pierwszy plan o na

dyplomatycznych ubarwionych najrozmaitszymi nazwami lub celami mają cemi

o zabezpieczenie własnego rozwoju gospodarczego o zdobycie pola do

lub grupami stron są wyczerpane i to bezskutecznie wszelkie argumenty

skutecznie jazych,ale za to ryzykownie jazych do rozwoju i argumentów kul

karabinowych i armatnich.

Jezeli więc do rozwiązania takich zagadnień było potrzeba

ze strony czynników obywatelskich,aby lekkomyślnie nie szafować pogrzeb

i jak ma się bonić druga.

i na tej drodze w tym

ale zauważyć muszę,że walka ekonomiczna może być bezkrwawa od też

częściej zachodzi może to być okres pokojowy,głowi czy też inny handlowe

straty lub zyski Jezeli więc do tych zagadnień potrzeba udziału dzisiaj

interesować się sprawami państwowemi a w szczególności gospodarczo fi

Nie chcę turaj p ruszać obszerniej tematu niespornego i po

wszechnie wiadomego i uznawanego,że pomyślny rozwój gospodarczo fi

rantuje państwu i jego obywatelom dobrobyt i zamożność a stąd możność

zaspokojenia i rozwijania potrzeb bardziej idealnych potrzeb duchowych

Kultura itd.

Pragnę jako reprezentant rządu a szczegółniej jako szafarz lub

egzekutor finansowej strony naszego państwowego zwrócić uwagę

ze stanowiska,nie ciasnego egoizmu klasowego lub indywidualnego,lecz

rej zasady,dziejami potwierdzonej,że niepodległość polityczna gwarantu

je i utwierdza niepodległość i niezależność ekonomiczną. Z utratą niezależ

ności gospodarczo przemysłowej,z utratą zdrowia problemu finanso

wo skarbowego w myśl interesów państwowych

tej

tej

tej

Przemówienie ministra Kucharskiego

PAT dnia 5 września 1923.

[illegible] wygłosił następujące przemówienie:

[illegible] przeszłość dawną z okresu niepodległości, czy dość bliską z czasów niewoli, czy wreszcie z kilku ostatnich lat [illegible] niezależnego bytu państwowego, musimy zauważyć, że nas jako całość, jako społeczeństwo [illegible] resująco zagadnienia gospodarcze i ściśle i ściśle z tem związane zagadnienia [illegible] stanowego mogły być ścieśnione do zagadnień interesujących pozornie [illegible] niewoli, gdy [illegible] części [illegible] obce [illegible] polityczne i pozbawieni jednej oryentacyi gospodarczej oraz możności wpływania na ukształtowanie się odmienne zgodne z interesem całości naszego narodu, o tyle dzisiaj niedocenianie tychże zagadnień przez ogół społeczeństwa [illegible] naprawdę interesujące i w myśl ogólnych interesów państwowych nie może być [illegible].

W dzisiejszej strukturze państw nowożytnych zagadnienia gospodarczo finansowe wysuwają się stale i zawsze na pierwszy plan, one są po[illegible] wszelkich politycznych kombinacyi dyplomatycznych ubieranych najrozmaitszymi nazwami lub celami mającemi z reguły [illegible] o zabezpieczenie własnego rozwoju gospodarczego [illegible] ekspanzyi gospodarczo finansowej, gdy na wypadek sporu między stronami lub grupami stron [illegible] ucieka się do argumentów bardziej wymownych skuteczniejszych, ale za to ryzykowniejszych do wymowy i argumentów kul karabinowych.

Jeżeli więc do rozwiązania takich zagadnień było potrzeba [illegible] należy [illegible] bacznie kontrolować ze strony czynników obywatelskich, aby lekkomyślnie nie szafować [illegible] lub na odwrót widzieć dokładnie o jakie cele chodzi jednej stronie i [illegible] druga.

Mówię o ostateczności, mając na myśli przykłady z przeszłości [illegible] częściej zachodzi, może to być okres wojny celnej czy też wojny handlowej [illegible] straty lub zyski. Jeżeli więc do tych zagadnień potrzeba udziału dzisiaj całego społeczeństwa, musi to społeczeństwo być wychowane i przyzwyczajone interesować się sprawami państwowemi a w szczególności gospodarczo finansowemi.

Nie chcę tutaj poruszać obszerniej tematu niespornego i powszechnie wiadomego i uznawanego, że pomyślny rozwój ekonomiczny [illegible] zaspokojenia i rozwijania potrzeb bardziej idealnych potrzeb duchowo [illegible].

Pragnę jako reprezentant rządu a szczególniej jako szafarz lub [illegible] naszego społeczeństwa na doniosłość spraw finansowo przemysłowych ze stanowiska, nie ciasnego [illegible] ze stanowiska najwyższej idei państwowej, w myśl bezwzględnie prawdzi[illegible] je i utwierdza niepodległość i niezależność ekonomiczna. Z utratą niezależności gospodarczo przemysłowej, z nierozwiązaniem problemu finansowo skarbowego w myśl interesów państwa musi przyjść stopniowo aż

Przemówienie ministra Kucharskiego

PAT dnia 5 grudnia 1933.

Poemat liryczny, wykwit wzruszeń najosobistszych i najskrajniej subjektywnych, jest przetworem ulotnej, pierzchliwej, mistycznej chwili. Zarazem jednak jako dzieło sztuki dochodzi do pełni znaczenia i wartości estetycznej wtedy dopiero, gdy umie zapomocą środków i metod artystycznych wzniesć się poprzez te emocje doraźnej chwili i ponad zmienną, mietwalą doczesność jednostki, gdy z potoczności przygodności i przypadkowych pierwiastków czysto indywidualnego przeżycia wydoba ich wartości ogólno-ludzkie, gdy w wiecznotrwałym materjale języka utrwietnia je, przyswaja je na zawsze i uprzywszechnia, czyniąc je dla wszystkich nowymi i zrozumiałemi.

Stąd właściwością charakterystyczną liryki jest jej obwieszczenie rozmowy, wskazanie bezwstanmie między autorem, nieobrobionym subjektywizmem osobistego przeżycia, a absolutnie, od poszczególnej jednostki całkowicie odwrócone objektywizmem jej stanowi duchowym. Czysto liryczny utwór cechą dla jakości jego znamienne i zupełnie zasadniczą, dzięki której stwarzanie zamienia, wiedzi i przyjmuje on najsilniejszą moc, jest właśnie nie ów kontrast między bezpośredniem, subjektywnym wirowcem serca, a bezosobistym, podosobistym i kontemplatywnym objektywizmem, z jakim podjętowo obznania się ludzi na zewnątrz plastycznie, skamieniałe we wielosemienia.

Samo ujęcie w twórczym biegu ciekłej, roztopliwej masy przeżyć wstawy ulmezpiego, zastygłego obrazu, wydzielenie pewnego osobliwego ich momentu z potoku zjawisk w lewę cz ciej zachodzi, może to być okres wojny czy też epoka mandlowej odrębnie skrystalizowane i nadanie jej określonego artystycznie kształtu, pewnej, twórczej wartości - wszystko to wynika od poety konieczność już odczuwania się na pewną odległość od bezpośrednio i osobiście doznawanych wzruszeń i spojrzenia na nie wstecz, retrospektywnego zatem, z dnia teraźnej jakby perspektywy. Dlatego właśnie zna-sadza się osobliwy akt twórczej, lirycznej kontemplacji, że poeta utożsamiając się z jeszcze z doznaniami własnej swej jaźni, zarazem swobodnie już nad niemi panuje, wzra-stając się od nich zapomoce przelekcji ich wewnętrznego obrazu na zewnątrz, oczyszcza-jąc jednymi wyłącznym ich podmiotem i poemem, wyzwarzając się z nich i czyni wszystkich i utwierdza niepodległość i niezależność ekonomiczną. Utr. liczal

lezne ei co podarczo przemysłowej, z nierzy i zamiem problemu finanso-

wo skarbowego

ekspanzyi gospodarczo finansowej, gdy na wypadek sporu między stronami

skutecznieiejszych, ale za to ryzykowniejszych to wymowy i argument kul

karabinowych i granatnych

ofi ry kri i mienia obywateli, należy rzetelnie baczne kontrolowane

ze strony cz nik wcytatelskich, gdy okres rzetelnie cel ogłoszi jednej stronie

lub na odrot widzieć dokładnie o jakie cele chodzi jednej stronie

o ostateczności, nejce na myśli przykład z przeszłości

Straty lub zyski jeżeli i z to on zaczęcie kontrolowane

całego społeczeństwa a nie tylko społeczeństwa gdzie

n nsowami.

wszechnie wiadomego i uznawanego, że pomyślny rozwój ekonomiczny

zaspokojenia i rozwijania potrzeb bardziej idealnych potrzeb duchowo

kulturalnych jako rezentant rządu a szczególniej jako szmarz lub

nasze społeczeństwa na doniosłość sprawy finansowo przemysłowej

ze stanowiska najwyższej idei państwowej, myśl będzie jasnie prawdziwie

i utwierdza niepodległość i niezależność ekonomiczną utr. liczal

leżne ei co podarczo przemysłowej, z nierzy i zamiem problemu finanso-

wo skarbowego

22/IX. Red. miejsk.

126. p. po 30.000 przy podatku od lokali

po 45.000 przy uwzględnieniu

Przy stanie	mudrcia 2 mient.	sklepy
od 1-50	1202	1804
51-150	1352	1954
ponad 150	1502	2104

100 —	200	400
Kontr. admin.	60.000	120.000
podatek wod.	45.000	45.000
" od lokali	30.000	30.000
	135 200	195.400
	2 704	

50 x 1202
60.100

104 x 1352
5408
140.608

1352 x 16
8112
21632

135.200
21.632
156.832

1202 x 45
48.08
46010
54090

1502 x 222.50

1.250.000
404
48.080

3004
3004
3004
7510
334.195.00

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1
62-002 Suchy Las
www.digital-center.pl
biuro@digital-center.pl
tel./fax (0-61) 665 82 72
tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.
Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.